

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 333.

WEISZ Miksa
Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1976. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

2

2
332

1775
1776
1777
1778
1779
Berl. 1779

EX LIBRIS M. MOE. PAR. 1

1779

17
16
5

2

14

צוואת הגאון הנדרש
המפורסם מהדר נפתלי
הכהן א"ל

11 שהיה אב"ד ור"מ דק"ק אוניברסא ובק"ק פיוני
והגליל ובק"ק פרנקפורט ונתקבל לנשיא
בא"ל ק"ק צפת . הובא לביית הרופס ע"י נכדו
החירני המופ"א מהור"ר שמשון בן הרב הגדול
החסיד מהור"ר פינחס יצחק הכהן זלה"ה שהיה
אב"ד דק"ק פולדא והמרינה ובק"ק מרעמזין .
לזכות את הרבים . ברכים ערבים . להרעים
בדרכי נכונם . ולנתת רוח נשמת אא"ז ולה"ה
שיהיה דבריו נזכרים בשעת בתרבים :
7 ובכן אליכם אישים אקרא ויצינים . רחוקים
וקרובים . וקחולכם . ואלה חוסו כספיכם .
ותתענגו על רוב שלום . קני בניכם ובנוהיכם
החביבים . לאורך ימים טובים : אכ"ר

5 תחת ממשלת אדונינו המלך האדיר
4 פרידריך ווילהלם הששם יריה

3 נדפס פה בק"ק ברדין
2 שנת ט"ב שם משנת ת"ת

1

0

צוואת הגאון הגדול
המפורסם מהור"ר נפתלי
הכהן זצ"ל

שהיה אב"ד ור"מ דק"ק אוסטרא ובק"ק פיונ
והגליל ובק"ק פרנקפורט דמיין ונתקבל לנשיא
בא"ל ק"ק צפת • הובא לבית הר"פוס ע"י נכדו
התירני המופ"א מהור"ר שמשון בן הרב הגדול
החסיד מהור"ר פינחס יצחק הכהן זלה"ה שהיה
אב"ד דק"ק פולדא והמדינה ובק"ק מרעמזיר •
לזכות את הרבים • בדברים ערבים • להרבים
בדרכי נכונם • ולנחת רוח לנשמת אא"ז זלה"ה
שיהיה דבריו נזכרים • בשעת בת רבים :
ובכן אליכם אישים אקרא הקצינים • רחוקים
וקרובים • וקחו לכם • ואל תחוסו בספיכם •
ותתענגו על רוב שלום • עם בניכם וכנותיכם
החביבים • לאורך ימים טובים : אב"ד

תחת ממשלת אדונינו המלך האדיר
פרידריך ווילהלם השם יריה :

נרפס פה ק"ק ברלין

שנת ט"ב ש"ס משמין טוב לפ"ק

הסכמות המאור הגדול הרבני המופלא בהוריר
מרדכי נריו ראש בית דין דקיק בערלין: והד דעמה
היה המיוחד שבערה הרבני הקצין פיו כהוריר ואנול
דין דקיק הנל

כאשר שבא לפני האברך התורני המופלא מהוריר
שמשון בן הרב הגדול ההסיד מהוריר יצחק ז"ל
שהיה אב"ד בק"ק קרעמיר בן הגאון הגדול המפורסם מהוריר
נפתלי הכהן ז"ל שהיה אב"ד ז"ל בק"ק פונז המדינה יצ"ו
ובק"ק פינקפורש דמיין ובירו מג"ה ענה כתיבה מזה ומזה
צייאית זקנו הגאון מהר"ן כץ ז"ל הנ"ל וכיקש מארנו לתת לו
הסכמה והרם כנהג על הדפוס שלא ישוג אחד את גבול כטן
אחרי רואינו גדולת מעלת הציואה הלז שהיא מעט הכמית
היא רב האיכות כי כה הרבה מוסר יראה ה' ללמוד לאדם
דעת איך ומה יעבוד אתה . וגם אשר החייתן אל לבו
להבין לנשמתו צידה לדרך אשר הארס הילך לבית עילמו:
וגם נמצאי כה כמה הקונים על פינגלה וגסתר . אשר
הם להנשמה למחסה ולמסתור . עד עלייתה אל עתיק
יומן אשר שם כולה ימין . ואחרי רואינו גדול התולעת
הציואה הזאת נתננו לו הרשות והרמנא להדפיסה .
וגזירותינו כגזירות נח"ש על כל ארס מיישראל שלא ידפיס
כדמותו וצ"ם הציואה זוהן על ידי עצמו והן ע"י אחרים
תוך משך עשר שנים מהיום כלי ידיעת ורצון רבו שמשון
הנ"ל יהיננו ליטריקה ליה חוויה דרבנן דלית ליה אסמיתא
השומע לדברינו אלה יתברך ויחיה עד כי יבולע המרת
לנצח ויזכה לאור החיים אור המצוה צח כ"ר היום יוסג"ל למ"ד
אדר ראשון תפ"ט לפ"ק פה בערלין :

הקטן מרדכי בן לא"א מהוריר אברהם נר"ו מליסא :
ונא' הקטן שמואל זאנויל כמוהר"ר בענדיט ז"ל מהלברשטט

הקדמה

אני אני המברר נכד המחבר . שמשון ברוב
הגדול ההסיד מהוריר פינחס יצחק דהרן
זלה"ה בן הרב הגאון איש אלהים מהוריר נפתלי הכהן
זלה"ה נודע בשערים . בזקנים ובנערים יהיה
מנהיג הדור כמקל ורצועה ושכט מוסר שבידו להדריכם
להורות להם הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשון . וכשעלה במחשבתו לעלות לארץ הקדושה :
ובא לעיר הגדולה . (קונשדאגרינאפל) נרמקש
בישיבה של מעלה ונאסף אל עמיו . ונמצא באמתחתו
בכתיבתו ציואה הנ"ל אשר בודאי כל המקיים
אותה מובטח שהוא בן עולם דבא ובפרשות כזה
שנכתוב כשער הקדושה אשר הגדיל לעשות בגוף
הציואה זו אשר כתב בכ"א דברים המביאים לאדם לידי
קדושה וא"ך טוב המה דבריו מניפת צופים ומתוקים .
ויען שמצוה עלינו שהתי יתן אל לבו דברים של מיררה
ובציואה זו אורה חיים תיכחת מוסר דברים הנשכרים לבו
של אדם ומתעוררים אותו לתשובה ע"כ יזרח בניבוד
הלציו להביא ספר הנכבד הזה מעט הכמות ורב האיכות
למזכה הדפוס לזכות הרבים וגם לתועלת נשמת דגאון
הנ"ל כנרא מזכה אבא ובני בניו חיי הן כבנים בורא יניחא
ליה לאא זולה"ה הגאון הנ"ל בקבר באשר ע הוא מדרך
הרכיפ לייך בדרך אלהים חיים וזכות הרבים תלוי בו .
ולא זו בלבד אף גם כפירוש ציוה באמירה ובכתיבה מי
האיש אשר יחפץ להעתיק הציואה זו ינחן לוגכרשית
לבניו ולבני בניו וללוקחי בנותיו ואחרי שהיא דבר בלתי
אפשרי באשר שהם מפורדים ומפורדים בעו"ה ע"כ הבאתי
הדברים להדפיס כנייר ואותיותי פי' בכרך קטן אשר יוכל
כל

הקדמה

כל איש לישא בחיקו ויהי עמו וקרא בו בשנתו בביתו
בביתו כדרך להיות מוכה הרבים וכל המזכה רבים אין
הוא בא לידו . אוליה ברוב רחמיו וחמיו יחיר עיני
ויטה לבניו לבני לילך בעקבות אבותי הקדושים אשר
בארץ המה וכותם יעמוד לנו ולבנינו יהי רצון מלפני אבינו
שבשמים שאזכה עוד להוציא לאור על מזבח

הרפוס ספר הנכבד בית רחל שחיבר א"י

הגאון הנ"ל שהוא ספר נכבד וכולל

דברים עמוקים דין בנגלה

והן בנסתר ואזכיר לא

בנים ובני בנים

לעסוק בתורה

ובמצורה אמן

ואמן :

וער

שוב חזר שמו בישראל ה"ה מחותני האלוקה

הקצין התורני הר"ר ישראל בינג

המן הקצין המפורסם הר"ר אברהם לוי מברלין אשר מסייע

לדבר מצות להוציא דבר אל הפועל בזכות זה ה"ה יאריך ימיו

ושנותיו ויזכה לראות בנים ובני בנים לעסוק ברעודה

ובמצורת אמן :

צוואת הגאון מהור"ר נפתלי

כץ זצ"ל

ה' נתן

וה' לקח יהי שם ה' מכירך מעתה ועד עולם
כתיב כי לא ידע האדם את עתו וגו' וכתיב

למען יצוה את בניו ואת ביתו אחריו וגו' ואלו היו כמו שני
כתובים המכתישין זה את זה כי פן תיטרף השיעה הלילה כי

ימי האדם הוא כצל עובר ויש לחוש למיתה פתאומית
הלילה או שימך בלא דיבור והיכן הוא והיכן אמרותיו יצויות

את בניו והבאים אחריו בהמות ידעו וחייב אדם להיכח
ולתקן מעשיו קודם מותו כמו שמצינו ביעקב ובמשה ובדוד

שהוכיחו סמוך למיתתן ואיה כל אלה כי ימות פתאום חלילה
יבא הכתוב השלישי להכריע בניהם באומרו וה"ה ייתן לבו

דברים של מיתה ולהכין צוואה בעודו בחיים טובים כבריאת
גופו וכתקפו . וכה עלה על דעתי לעשות וינשיתי גם אני :

אתם

בני יצ"ו אשר הנן אוהם אלהים בנסתרות לי
אלהים בזה המה בני הכשרים הם ודע אבות

לאפיקי בנים משהיתם המה ניגעו בני אדם אין ליעסק בהם
ולא מהם ולא מחמהם ולא מהמונם כי בני זנונים המה וכבוד

שלחתיים מעל פני ודחיתם אותם אל ארץ גזירה ארץ לא
עבר בה איש ולא ישב אדם שם . שם תהא מיתתם .

ושם תהא קבורתם . כילא ירשו עם בני זאן להם הלק
ונחלה עמנו רק אני מצוה לבני הכשרים . דנולדים לי

פאשתי הכשרה הצנועה כמעשיה היא נקראת בשמה הנאה
לה אסתר שינדל תי בת הגאון הגדול מהור"ר שמואל דל

ה"ה המה הרבנים הנקראים בשמם הראשון הרב ר' יצחק אייזק
כץ נ"י והשני הרב ר' מרדכי כץ נ"י והשלישי הרב ר' בצריאל

כץ נ"י והרביעי הרב רבי שמואל שמעלקי כץ נ"י והחמישי
הרב רבי שאלתיאל אייזק כץ נ"י עם נשית הם ובניהם
ובנותיהם

ובנייתם וי"ח הכשרים ג"כ וחתני הרב רבי סעדיה ישעיה
נר ויהתני האלוף מהור"ר וואלף יצ"ע עם נשותיהן בנורתי
הצניעים מאשת ישראל הג"ל עם בניהם ובנותיהם וי"ח
הכשרים כלם כאחד טובים שמעו אלי ותחי נפשיכם אנכי
הולך בדרך כל הארץ חזקתם והייתם לאנשים ושמרתם את
משמרת ה' אליהם ללכת בדרך לשמור חקותי ומצותי
משפטיו ועדותי ככתוב בתורת משה למען תשכילו ארת
כל אשר תעשון ואת כל אשר תפנו שם :

הנה

בזה הלשון צוה דוד המלך ע"ה לשלמה בנו
רק שנית מלשון יחיד . מלשון רבים כי הוא
צוה לבני יחידו לשון יחיד ישמרת את משמרת ה' אלר"ך
ללכת בדרך לשמור חקותי ומצותי ומשפטיו ועדותי
ככתוב בתורה משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת
כל אשר תפנה שם . כי באמת לפי פשוטו זה הוא כלל
כל התורה כולה ואיך פרושה . ותדעו נאמנה שזה
הפסיק הוא קדש קדשים כי יש בו כ"ו תיבות כמנין שם הוי"ה
ב"ה וכבר כתב הרמ"ב בספרו שושן סודות בכל מקום
שתמצא פסוק בן עשרים וששה תיבות הוא קדש קדשים
שהוא אחיו בשם הוי"ה ב"ה דאין ערך לקדושתו ולא להינם
עשה כן דוד המלך ע"ה שכונתו היה ליהר את בנו שלמה
בקדושת השם ולהדביקו ב"ה כענין ואתם הרבקים בה וגו'
וכענין ה' עמד וכל תיבה ותיבה מורה לענין גדול ונורא
בסוד קדושים לא אכא עתה כי אין לי עסק בגסתוריה רק
הנלות לנו ואף בנגלה כל תיבה מורה על יסוד ועיקר
מעיקרי תורתנו הקדושה וכענין דרשין ונבמרא שבע מצות
שנצטווה אדם הראשון מפסוק ויצו אלהים על האדם וגו'
ודרשו יצי וזע"א וכו' וכן כולם וכדומה הדבה מקראות
דרשין כן . וכן הדבר הזה כל תיבה כורה על ענין ויסוד
תורתנו

תורתנו הקדושה כיון שהפסוק הזה הוא אחיו בשם הוי"ה
ב"ה וכל יסוד תורתנו נעדרת על סוד שם הוי"ה ב"ה כמבואר
ברעיא מהימנא פקודא דא וכו' : יעתה אהלסם כיעקב
כל תיבה בפני עצמו :

א ושמרתם

היא אזהרה כללית על מצות
לא תעשה לקיים כלן כענין
ישכולא עבר עבירה ניתנין לו שכר כעושה מצוה ודו"א
בנקל לקיים בשכר אל תעשה זכרי אביך אמר רבי עילאי
האמר כל מקום שנאמר השמר וכו' אינו אלא לא תעשה
גם הוא רמז על קיום מצות עשה ועיקר המצו עשה שצריך
לצפות מתי יבא לירי ואקיימנה והיא לשון המתנה כמו
ואביו שמר את הרב"ע" נאמר שומ' מצוה לא ידע דבר רע :

ב את

לרמז מעמד הר סיני שהוא עיקר מעמד
התורה לזכור בכל יום תמיד עמידתו בהם
סיני כמו שנאמר זכור אשר עמדת לפני ה' אלר"ך כהורכ
ושבועה שהשביעו הק"ב"ה שלא לעבור להיירו על הכר
מושבע ועומד ונרמז בתיבת את כדכתיב את ה' האמרת
היום וה' האסירך . הוא רמז להיות ע"ס הוי"ה נגד פניו
תמיד כמו שאמר דוד שויתי ה' לנגדי תמיד ואז יראת ה' על
פניו תמיד כי אינו רומה בשעומד לברו בבית' או בשעימד
לפני מלך מלכי המלכים הק"ב"ה שהוא מלא כל הארץ
כבודו . ואם יסתראיש בכסתרים היא יראנו כמבואר
בהז"ה ל' הג"ה שולחן ערוך א"ה . בשנים כתבו דמקובלים
וספרי המוסר שצריך להיות פניו שם דו"ה ב"ה בניקוד יראה
כה **יהוה** ואז מביא היראה על פניו ומקיים מאמר
ה' במעמד הר סיני שאמר למען ה' יראתי

ג משמרת

על פניכם לבל ירהטאו :
הוא רמז על סיניגים לעשות
סיג

פינ' לתורה משמרת למשארית כאזהרת שמעון הצדיק שזויה
משינוי אנשי כנסת הגדולה שאמר ועשו סיג לתורה וכמו
שהאר"ך נ' מסכת אבות דרבי נתן מ'ינו שיעשה הק' בה סיג
לדבריו : ואד' הר' ומה וכו' והת' ר' עשה סיג לדבריו והאר"ך
שם לפרש חזו עיקר שמירת המצות לעשות סיג וגדר שלא
לעבור כעבן קריש עצמך כמותיר לך ולך לך אמריקן לנירא
סחור סחור לכרמא לא תקרב ואז קדוש יאמר לו כי כל
המקיים דברי חכמים נקרא קדוש ולהיפך כשאינו מקיים
רשע נמי מקרי ובעבור זה קיים שלמה צוואת אביו ור' יקון
עירובין נ"י הס' סיניגים ואז יצאה בת קול ואמר אם חכם בני
ישמח לבי גם אני :

ד ה אלהיך

הוא מידת הריון מסמך ח"ה
הוא מדת הרחמים אלהיך
הוא מידת הדין לעוררו על כלל גדול לומר ככל מדת ומדת
שהיא מודר לך בין רחמים בין דין היא מדה לו ותייב אדם
לכך יל היעה בשם שמכרך על הטיבה כמו שאמר דוד
ב' א' ה' ס' ג' הלל רבר הוא דין כ"ה אהלל דבר הוא רחמים
ונפקא מינה לקבלי בשמחה כי לא עבד קודשא בריך הוא
דינא בלא דינא וזהו דין ג"כ שלא לבעט בהק' נה מצד מידת
הרחמים היינו מרוב טובה כענין שאמר די' זהב מרוב כסף
וזהב שהשפעת להם כו' ואק' ארני ניהם מתוך קיפה של תבן
כו' בענין שנאמר ובסף וזהב ירבינו לך ורם לבכך ושכחת את
ה' אלהיך וכו' שנאמר וישמן ישורן ויבגס וכן זהו דין שלא
לבעט מצד מדת הדין היינו שלא לבעט ביסורין ולהרהר
אחר מידותיו של הקב"ה באשר עשה איוב שאמר מ' ירין
ידעתי יאמצאהו ואערכה לפניו משפט ולו שקל ישקול
כעסיהויות כמאזני וכו' כחנה רבות ומה ענה לו חמירו הלא
וראתך כסלהך כו' זכור נא מ' הוא נקי אמר כו' וע' זהו דין

דוד כי כמה פעמים חסורין הם לשובה לקבל ענישו בע' ר"ה
או יסורין של אהבה :

ה ללכת

הוא על דרך שמוך רגליך בכל
אשר תלך כמו שהתחיל דוד
בזמירותיו אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים כי
שלא הלך לא עמד ולא ישב ולהיפך מין שהלך סופו
לעמוד וסופו לישב כמו שב לצים וסופו לידר לגיהנם וע'
צאמר הולך את חכמים יחכם ורוע כסילים ירוע וע' אמר
דוד חשכת דרכי ובעבור זה קבל שלמה דבריו ואמר שמוך
רגליך כי גם אמר טוב ללכת לבית אבל מטעם והחיות אל
לבו דברים של מיתה ויוכנע לבו לשוב בתשובה שלמה
לקיים שוב יום אחד לפני מיתתו וכל ימיו בתשובה מלכת
אל ביה המשתה כי בני עליה המה מעוטי אשר כוונתם
לחמשה קולות ודמיה להם בקאק חיווריק שכיחי השחוק
והקלות ראש המתגילק לערוה וכו' המגבל פיו כו' ע"כ שב
ואל מעשה ערוף למען יכרך ה' בכל אשר תלך וכבירת
אלהים נהלך ברגשו מצוה לרוץ לכה"כ שנאמר ונדעה
ונרדפה לדעת את ה' :

ו בדרביו

דרכי דרכיני ועם תלך והוא מצוה עשה
והלכת בדרביו כולל דברים הרבה
כדדרשין כנמרא לילך כדרכיה' לאחז כ"ג מדרותיו של
רחמים מה הוא רחום אף אתה רחום מה הוא חנון אף אתה
חנון וכו' וכלל בכלל הזה לא תשנא את אחיך כלכך רק
כשרואה בו דבר עבירה והוא מיכה דאינו שומע לו חולת
זה צדק לקיים ואהבת לדעוך במקד אשר זה הוא כלל גדול
בתורה וכן לא תקום ולא תשור עזוב תעזוב תקום תקום
צנהנה רבות ולמחול לכל מאן דמצער ליה ולא ישא עליו
חטא כמו שהק' בה הוא סולח ומחיל :
לשמור

ז לשמור היא אזהרה ללמוד תורה לשמה ולא להחנל ולהתגדר רק צריך ללמוד על מנת לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו באהבה והיינו לשמה וכן צריך לשמור שלא לשכוח דבר אחד ממשנתו שהיא כאלו מתחייב בפשוט שנאמר השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים האלה וכן צריך לשמור שלא ללמוד לתלמיד שאינו רגיל שהוא כאלו נוטה אשירה וכן חכמים הוהרו בדבריהם שמה תחילו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים כו' שלא יצאו ממנו כצדוק בני יוסת ואין פריץ כסיעתו של דונאג ואחיתופל וגחזי שמקריח תבשילו לרבים אין יוצאת ואין צוהה וכן הוא לשון שמירה כמו שמירה המצות מצה שמורה שלא תחמוץ כן צריך לשמור המצוה הבאה לידך לא תחמיצנה רק לעשות תמיד במהירו של א תיטרף השינה וכן דרשנו במדרש ושמרתם את המצות ושמרתם את המצות :

ח הקותיו לאחסור מנוד ענין הוריהו על שמירת החקים בפני עצמם כמו שהזכירה התורה כמה פעמים את חוקי תשמרו לפי שהחוקים הם גזירת המלך והם דברים שהשטן ואומות העולם משיבים עליהם וקצת מהם דומה לענין זרה כמו שעיר ה משתלה שדומם כאלו זוכה שעירים על פני השרה ופר הארומה וכדומה ואם אמנם התורה כשהו מטעם סודתיה לאין חקר פירשו לנו טעמים נגלים להשיב לא"ה כמו תבא פרה וחקנה צואת כנה וברומה וכמו דאמרינן במדרש לא נכנס דוח חזיונת מימד כו השיבו לה הוא מינה וזה אינו תירוץ אמת כי הטעמים סודית נפלאים וכמו שאמרו התלמידים לאלו דחית בקנה ולנו מה אתה משיב אמר להם חוקה חקקתי גזירה נקדתי אי אתה דשאין להרהר אחריהו וא"כ צרי' לידע

לידע טעם נגלה כענין שאמרו ודע מה שהשיב לאפיקורס אף שהתשובה אינה אמיתת עם כל זה דע שתשיב יהיה מה שיהיה לנצחו שלא ימשוך אחריהם אבל צריך שמירה בלב שחוקה היא גזירת המלך ולכן אמר רחוק מרשעים וישועה כי חוקך למדרשו שלא דרשו נמו טעם פשוט להשי' ולעמוד נגד המלעיגים ובעבור זה נמשכו אבתריהו אחר המינות וכל באים לא ישובן ולא ישיגון אורחות היום ולכן רחוק מרשעים ישועה מטעם כי חקך לא דרשו וע"כ אמר דוד יהי לבי חמים בחקך למען לא אבוש וזה קיים שלמה באמרו על פרה ארומה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממנו ופירושו אמרתי בפני השואלים ומשיבי' ומלעיגים אחכמה לחת טעם נכון להם על החקי והוא אמרתי להם טעם מנגלה ובאמ' הוא הגוף הענין רחוק ממני דייקא ממני ולא מהם כי בלבי אני מחזיק לחקים בלי טעם רק גזירות המלך אבל להם אמרתי אחכמה לחת טעם לשבח והו ענין שמירת החקים בשגב הוא איהיה שלא לילך בחק עכו"ם כמו שנא' ובחקתיהם לא תלכו וזה אמר חוקותיו ולא אמר סתם חקים אלא כוונתו דיקא חקי הק"כ תשמרו ולא חקי א"ה ונהפוך הוא להתרחק מהם ולא לילך נחקת הם :

ט ומצותיו מצוה כרה מאירת עינים כי המצות הם תרי"ג רמ"ח מצות עשה כמנין רמ"ח אברים שבאדם ומצות ל"ח כמנין שם הגידין שבאדם וכל מצות עשה אחת מחזיק אבר אחד באדם וכן המצות ל"ח כל מצוה מחזיק גיד אחד ובעבור אדם איזה עבירה היא מחוסר אבר אחד וכן גיד אחד וכן בעשותו רטאים הרכ הוא מחוסר הרכה והוא פגום ורוע נמי כי כמו שיש רמ"ח איברי הגוף כן יש רמ"ח אברים רוח חיים לנשמתו וכן הגידין וכמו כן המצות כמו שיש תרי"ג מצות נגלים גשמיים לאחיות אברי ונידו הגוף

הגוף כן יש תר'צ מצות בעלמים רחניים אהיה אברני וגדו
הנשמה והאדם בכל המצות נשמית שמקיים שמורת הגוף
צריך לכוון אל המצוה רוחניות ההיא שמירת הנשמה וכן
שאני יודע לכוון רחמנא לבא בעי ולומר בעשיית כל מצוה
לשם יהוד קדשא בריך הוא ושכנת' ליהד שפי'ה ב'רה
ביחודא שליטאז הוא מושלם בגוף ונשמה וע'ז נאמ' מצות
ה' היא הנשמה שהיא חלק אלוה ממעל כרה מאירת עינים
לזה הזכירו ואמר מצותיו דייקא לא לבר מצות נשמיו לא
לכוין ג"כ לשמור מצותיו רחניות המה מצותה ב'ה מאירת
עינים הנשמה :

י ומשפטיו משפטי האמת ולא לדין דיני דמגסת' ולומר הלא גם לעכו"ם יש נמוס

והנה לא כבודינו צורם ולא עשה כן לכל גוי ומשפטים נל
ידעים ולפי שהעמיד דוד אר' שלמה למלך קודם מורנו
וזהירו על המשפט אמת כי היא נאה למלך כמו שרא' מלך
כמשפט יעמוד ארץ והק' בה נקרא המלך המשפט ולכן
התפלל שלמה בגבעון ונתת לעבדיך לב שרמע לעשו' משפ'
וכן אמר הכתוב לשלמה אלהים משפטיך למלך תן לזה אמר
ומשפטיו היינו משפטי אל אמת כי המשפט לאלהי הוא כי
לא לאדם תשפטו כי לאלהים גם אמר ומשפטיו היינו לעשות
צדקה ומשפט כמו שעשה דוד המלך ע"ה ויהי דוד עושה
במשפט וצדקה לכל עמו משפט לזה וצדקה לזה שהחזיר לו
את ממנו והוא משפט הצדק ומשפט מכין כסאו וע'ז התפלל
לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך :

יא ועדותיו עדות הנאמנה כי שלשה מעידין זה לזה הק' בה ושכת וישראל והיינו עדותיו שהק' בה מעיד ג"כ עליו וכשאנחנו מעידין עלך ועיקר

ועיקר אזהרה היא עדות על השכת שהוא עדות שהקלה
חדש את עולמו ואתם עידינאס ה' ואני אל ושכת שקורה
כנגד כל התורה כולה גם שאר עדות כדאמרינן כל הקורא
ק"ש בלא תפילין כאלו מעיד עדות שקר כעצמו וכן הרבה
והמלך צריך יותר להשגיח על עדותיו של הקב"ה שהוא אל
ואין כלעדו והוא מלך מלכי המלכים ולרוב גדולת המלך
וגאותו צריך להכניע עצמו ביותר כענין שאמר זמ"ך כודע
בתחילת וסוף כל ברכה וברכה כמקום גדולתו שם
ענותותו וכן דוד הוא אומר ונקלות עוד מואח והיית שפל
בעיני וגו' ע"כ מוטל על המלך ביותר להעיד תמיד עדותיו
שהקב"ה הוא אל לבדו ומהאי טעמא צוה הקב"ה להיות
מלך ס'ת נוספת להיות עמו כל ימי חייו למרות בו ודמ'ת
נקרא עדות ונתת אל ארון את העדות אשר אתן לדין
ונקרא מלך הכבוד שחולק מכבודו ליראייו :

יב ככתוב וכתיב יושר דברי אמר דברי

הכמים כדרכונות ונטסמורות
נשועים מה דרכן זה מכונן את הפרה לתלמי להביא היים
לעולם אף דברי תורה כן וכן נמשל המלך לדרכן ומיטל
על המלך להוכיחם ולהגריבם מדרכימות לדרכי היים
ולקיים כפתו ב כפ' והקהל להקהיל את העם האנשים והנשים
והטף בשנה ראשונה של שמיטה והי עומד על כימה של
עץ ולקרות באזניהם את כל ספר משנה התורה ל'מען
ישמעו ולמען ילמדו ליראה את'ה כל הימים אשר הם
חיים על האדמה ולקיים כל המצות ככתוב בספר :

יג בתורת אמת תבחר יהי האומר מי שיהי

וקבל האמה ממי שאמרה יל'א
יגכה לבו אף שיתכייש בהלכה כמו שעשה דוד שהי' מפי
כושת רבו מביישו וקבל עליו ואמר ואדכרה בעדותך נגד
מלכים

מלכי כולא אבוש ועל זה אמר איזה חכם הלימד מכל אדם
שנאמר מכל מלמדי השכלתי וזה קיים שלמה . שהכתוב
מעיד עליו ויחכם מכל האדם . ופירוש דהכלי יקר ויהכם
והיה חכמתו מכל אדם וינו שלמד מכל אדם ולא המדו פי
רבו שהרי כל ימי שהי' שמעון בן גרה רבו קיים לא נשא
שלמה את בת פרעו והזהירו שלא לבהור בתורת שוא כפי
הלומדים שהם בזמנינו ואכרה חכמת חכמינו ובינת נבנונו
תסתתר וימים רבים לישראל ללא תורה כי בערה כתורת
שוא אינו תורה כלל ועל זה התפלל דוד העבור עיני מראות
שוא וגו' וכה רזהיר שלמה אמת קנה ואל תמכור :

יד משה

אמת ותורת אמת על זה הזכירו
דוד שלא לשנות אף קוצו של יוד
בתורת משה ושלא לחדש דבר מעתה כדכתוב אלה המצות
שאין נביא רשאי לחדש שראה רוד ברוח הקודש כי שלמה
בנו יחבר ספרי כתובים שיר השירים משלי קהלת אף שגם
אלו ברוח הקודש נאמרו מכל מקום פליגי כמה רבנים
על קהלת כאמרם חכמת שלמה אשר כמה פעמים בקשו
לגנוס ספר קהלת שהם סותרין דברי תורה עד שרשו ונדון
בנביא שקר בסותר דבר אחר מדברי תורה אשר מטעם
הרג מנשח את ישעי' ואמר משה רבך לא אמר הכי ולכן
הזהירו דוד ולא איכי מידי דכתוב בכתובים ולא רמזו
באורייתא וכן בנביאים כדאמרין בנמרא עד ולא ארני
והקאל בן בוזי מאן אמרה כי לא יחלוק ור' ימיר דתו
לעולמים לזילתו רק הידושי תורה מאתו תצא :

טו למען

יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
לעשות צדקה ומשפט יצוהו
שיצוה לבניו כי ויהיו על התורה ועל עבודת ה' כגאשר
יצוהו והבטיחו ואם ישמרו בניך את בריתי ועדותי לאדם
גם

גם בנידם עדי עד ישבו למסא לך כה נשבעה לך
ולכן השביעום שישבעו לבנידם וכן מוטל על כל אדם
להזיח ולצוות את בניו קודם מותו להורגם מדרכי
זכירתה' כל הימים :

טז (כסף זהב)

תשכיל אל דל לרמל ט
בעם רעה צדק לפניו
החלוק ותציל ממות אף ממותה משונה בכמה עוסדי כנמרא
הזהירו לעשות היסוד המלכים אשר גוגים אוצרות כסף
זהב ועל זה הזהירו תורה את המלך כסף זהב לא ידבה לו
מאור רק כדי ליתן לאספסי' ובעבור צדקה הרבוי מחוץ לא
ירבה לו דייקא לו לעצמו לא ירבה לא כן לעניים כמו שעשה
מונבו המלך כשני בצרות שפתח כל אוצרות אבותיו ופרנס
את העניים ואמר אבותיו גנו למטה ואני גנתי למעלה
ולא על המלך לבדו עלתה אוצרה זורק על כל אדם עושה
משפט וצדקה ח' ויהי מעשה הנזקד ישראלים :

יז את

ה' אלהיך תירא לרבות ת' הזהירו לכבד
ת' אף שכבוד המלך הוא מכבוד ת'
שמלך אין בבודו מחול לא בן הרב שכבודו מחול זה הוא
גיורת הכתוב ועשה דבבד התורה עדיף בכל מקום והבם
קודם למלך הבס שמת אין לנו ביוצא בו ומלך כל ישראל
בני מלכים וכולן ראיין למלוכה ודוד המלך די מעון עצמו
בתולעת ננד התורה בשעת הלימוד והוא עדין דיעצני
וישב ע"ג קרקע אף כשהיא שונה לתלמידו ק"ו לרבנן הרב
מפורסם שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים יקראו רבו
אלופי וימורעי ויהי שפט מלך יהורא כשהי' ראה ד"ח הדי
עומד מכסאו והי' קירא אותו רבי רבי מארי ק"ו האנשים
במונו שגעשה קטרוניסכת' ח' אי לי אם אימר א לא והחזק
שלא יכך בדרך זורק להיות יראת השא ת' ח' על פניו :

ח כל

יה כל

המצוה אשר התחלת נמור שכל המתחיל במצוה ואינו גומרה וכו' אור ומורה נקראת על שם האחד והוא קצור אשתו ובני עם כל המצוה כשנעשה מצוה אחת הוא באלו קיים כל המצות כי מצוה גוררת מצוה ועוד שמכריע את כל העולם חצי זכאי וחצי חייב גם הוא כמחם א"כ כשעושה מצוה אחת מכריע את עצמו ואת כל העולם :

יש אשר

נשיא יחטא ודרשינן אשרי הרוח שהנשיא מביא קרבן הטאהו ומתורה הודה ולא כוש ונשיא זה מלך שנאמר ה' אלהיו נשיא שאין על בשרו אלא ה' אלהיו ועול הכנעני המלך מהכניע איש אחד ומזכה גם את כל הדור בלמודם מכנו בק"ץ לכן אמרו אשרי הרוח והוכיחו וצוהו על זה שאם ישוב ולא תבייש מה הטהרה פארות דוד שאמר גם הנבר הוקם ע"י שתוקם עודת על תשובה :

כ תעשה

כל היוצא מפ"ך הטיבה לא תנהם רק על הרעה תנהם וזהו מידותיו הק"ב בהינחם ה' על הרעה וכל דיבור שיצא מפיהו מזה לטובה אפי' יצל התנאי לא הזר והן שלך יהי צדק רק לדברים דמשנה דבנן במילייהו והוא עיקר וכלל גדול כולל כל התורה בא חכמה והעמידו על אחת וצדק באמונתו יחי ור"ל חרבה ירושלים עד שפסקו מהם אנשי אמנה ומצא שפתך ת שמור בגדרים ובגרכות וכן קיבל שלמה במאמרו טוב אשר לא תדור וגו' ועיבר מי שפרע ככל מי שאינו עומד מדיבורו וכן אמר שלמה שפת אמת תכון לעד לעד מרגיע לשון שקר ואין להם רגלים ואמת מארץ תצמת וצדק משמים נשקף :

בא ואת

מלכים לכסא ההודו שלא לרדן יחד רק להושיב מלכים מלבי רבנן לכסא

לכסא משפט כי היכא דלימטי שיבא מכשורי ואל חרדי דן יחדי אלא אחד לדון הכל בסנהדרין ובר מרדן במלך שואלין אחר כלן בדיני נפשות מתחילין מן הצד כדכתיב יצא הענה על דיב לא הענה על רב ושאר מלכ"ם לא דן ול"ל דנן אותן רק מלבי בית דוד דנן אותם רק צריבין צירוף מנחרין :

כב כל

הדברים יגיעים לא השבע עין ולכן יש להתרחק מכל עסקי הע"הו כי אין אדם מת והצית אותו כידו רק כתורה חזא עמל כי היא חייך ואורך ימך וכאמת הודה שלמה אחר שניסה את כל והוסיף מכל אשר היה לפניו בתענוגות בני אדם אמר שבעה הבלי ודכל הבלי גם אמר כל הדברים יגיעים וגו' הפליג למאוס בעניני עה"ו ומותר אדם מן הבחנה אין כי אהריתו לקבר ובמדתו לא יקח עמו דבר ואלו האוהבים אינן מלווין אותן אף מביתו רק תורה ומע"ש בלבד ומה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש חוץ מן התורה שהיא למעלה מן השמש ואוהביו בצאת השמש כגבורותיו :

בג אשר

פריו יתן בעתו לקים עונתו בזמנים הקבועים דוקא להזהיר על הלימוד שהיה שואל כענין דמד יום ביומו ומשה תיקן להם לישראל שהיה לומדים הלכות פסח בפסח כו' ואם פריו יתן בעתו עלהו לא יבול ואם לאו על הלימוד ועל המלמד הוא אומר לא כן דרשעים כי אם כמוין אשר תדפנו רוח ואפי' שיחת חולין של תלמוד חכם צריבין תלמוד :

כד תפנה

בכל פינות שאחיה פונה לימין להזיז מן המיישינים מהמזכים כי כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו ואורך ימים בימינה ולב חכם בימינו כן הודה שלמה בקבלו דברי דוד האהרונים ותפנה

פנים ולא יגורף לשום אדם לקבלו בספר פנים יפודה וימנו
יהי לקבל שנים מי שהטא כנדרו במדת הק' בה ואל חפנה
אל האילים כי ימין ה' יממה ימין ה' עושה חיל ולדון ארת
כל אדם לבק' זכות :

כה שם

דרך אראנו בישע אלהים כל השם
אורחותיו כע' ה' זכה לע' ה' לקבל פני
השכינה וראינו ששם אורחותיו ששקל ישכר מצודה נוד
הפסדה וגם לשם אורחותיו שקל ופנים וסתוק קוד' מנתו
נבענין שיב יום אחד לפני מאתק :

ועתה

מבואר רמז מכל תיבת הפסוק ואם בה צידה
דוד את שלמה בנו אשר נגלה אליו אלהים
ואמר שאל מה אתן לך ולא שאל הק' חכמה והכל בכלל דוד
קני מה הסר מה נעשה אנחנו אויב קור אשר לא כינת אדם
לנו להישעק ע' ג' למדותיו של החמ' בי לא ירח ממנו גרה

אתם

אהובי בנייהכשרים יצאו הגאונים הנעני מאם
אשר קראתם בשם הנזכר לאפוקי בני בליעל
הם הפסולים מאשה קיפת רוח רק אתם מאשרי הבשחה כל
מה שכתבתי אינו אלא זכירה בעלמא כי כולכם חכמים
ונבינים ודעים את התורה ללמוד וללמד לשמור ולעשות
ולקיים את התורה וכל המצוה אשר יעשה אתם האדם וחי
בהם ואתם הרבקים בה אלהיכם חיים כולכם חיים :

רק

אזכיר לכם איזה דברים פתטיים ואיך פירושי זילו
גמורו כי המה פרט וכלל וכלל ופרט כתי' החתקדשת'
ההיחס קדושים כי קדוש אני הרי' כלל גדול הוא הקדושה
אשר נאמר מיד באעמד הר סיני אשר נהיינו לעם פרה
אמרו אלהים ואתם תהא לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אם
הוא ציה אם יעמוד בין כך ובין כך הוא ענין גדול ונורא
שהק' בהם שכתב בזה התואר קדושה יותר מכל התוארים
וגם

ואם פתם הזכרת שמו הוא הק' בה מתחיל בקדושה וכן
משלמין קדושתו בכל יום למעלה ולמטה ולכן אף שאמרו
חכמים זהירות מפיא לקי' דוחות ודוחות מפיא לקי' נקיות
פועד מפיא לקי' קדושה וק' ביהדב הוא אם כל זה
עדין הם רברי סתומים וחתומים כאיך ומה היא קדושו האדם
ועתה אודיעכם מה שכתב האר"י ז"ל אך טיב לישד' א'
המה' א' דברים המקדשים את האדם ואנו

הם : עונה : שפלות : יראת חשא : הרחקת גאוה :
הרחקת כעס : הרחקת הקפדה : ברכת הנהגה' תיקן
חצות : הפיל קדושינו חם : עיון הלכה טי' ה' : עשרה
ראשונים לכה' : ש' לית חסילין : עונה משבת לשבת :
פוי' ראשונים ואחרונים : הרחקות מאכלות אמורות :
הרחקת לשון הרע : הרחקת נבילות פה : הרחקת שקרים :
כוננת אפן : הרחקת ליצנות : והם כ' א' כללים ביד אר' ה'
וקדושתו מספר השם אה' ה' ב' ה' :

ועתה מפרש לכם כל אחד ואחד פירושו הפשוט ועוד
לא ללוה מלין :

והנה

עונה ושפלות לכאורי הם ענין אחד שרא תאמר
באמת מתקן לאחד ובפלן כמו שכפלו במשנה
גדול הרחקתן כאומרים מאוד מאוד הוי שפל רוח אבל זה
אינו ובשתיים יחשבו והם שני עניינים שונים כי ענודה
פירושו בין אדם לחבירו להיות שומע בזיונו ושותק ולמחול
לכל מאן דמצער ליה ולמחול על כבודו שלא יהא חברו
נענש על ידו שאז אין מכניסין כמחיצתו של הק' ברה'
והנעלמים ואינם על בני עליהם הכתוב אומר וזהביו כצאת
השמש בגבורתו ולו שקל ישקל והפס' נדר השכר כי עתה
מחול ימים יכבד והביטור נא וראו הכלל הגדול הזה איך מקדש
את האדם כי הקדושה היא היפך השוממה ובמקום שלישות

הם ט'

הס"ם שהוא ראש לכל הטומאות אין קדושה כי קצר המצע
 מלהשתרע ואמלאה אחרכה כתיב מלאה זו חרבה זו :
א והנה ענוה היא בגמטריא סמ"א שנקמדת ענוה
 מנרשין אותו ומכניעין אותו לבל ישלוש
 האדם בליעל כאדם לרע לו ק"ו לכל מה שתחרשד שאין
 להם שליטה וכשהרבה צר הוא צר הצורך מלאה ראה
 שלם היא הקדושה ויחיה מהניך קדוש ולא יראה כן עוררנה
 ואתם בני הכשרים יצו העתם והגיעו עוד לכלל
 התנשאות רבנות צריכין לעשות משמרת
 ומשמרת למשמרת להרחקת מדה זו של גאוה שלא
 תשתוררו רק ביראת ה' צריך מעט השתוררת בכדי שיהיה
 דברכם נשמעון כענק שאמרו זרוק טרה בתלמידים הולת
 זה לא מנה ולא מקצתה תועבת ה' כל גבה לב :
ב שפלות היא להשפיל עצמו נגד הקב"ה
 ואל יבוש מפני המלענים רק באהבתו
 חשנה תמיד לעשות מצותיו אף שהוא נגד כבודו כגון לרוץ
 לב"ה ולא יאמר שהריצה חרפה היא לו רק לילך עקב בצד
 גדל אשר ע' זנאמר עין עקב יסכני כמו איזה חכם הלומד
 מכל אדם ולא יאמר אין זה כבודי ללמוד מזה הפחות כי
 חזירה מונחה בקרן זוידת ויזל מים מדליו כרניב ויקבל
 השמועה ממי שאמרה ומודה על האמת ויהי נכזה בעיניו
 כבודו מפני כבוד ה' אין כבוד אלא תורה מהקב"ה אשר
 חלק מכבודו ליריאי וזהו כבודו להשפיל עצמו נגד הקב"ה
 בעשותו מצותיו כמו שעשה דוד המלך ישראל שהיה
 מפוז ומכרכר לפני ארון אלהים והיה כמשתגע בעיני מיכל
 אשתו ולא השגיח בה ואמר ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל
 בעיני גי' והשפלות שמואס בעולם הגשמים וכוהר פרוחניו
 היא הקדושה ושפול הוא בגמטרי' קדוש וקדוש יאמר לו :
 ג יראת

ג יראת

הטא היא המדה הראשונה משלשה
 מידות שמנו חכמים שכאימה זו והוא
 ביישנים ויראת הטא היא הבושה כדכתיב למען רהיה
 יראתו על פניכם ודרשינן איזה יראה שהיא על פניו של
 אדם הוי אומר זו הבושה וכתיב לבלתי תחטאי ואמרינן נמי
 כל מי שישלו בושת פנים לא במהרה הוא חוטא שנאמר
 לבלתי תהטאו ולכן יראת הטא היא הבושה וגם פירושו
 יראת הטא שירא תמיד שמא יגרום החטא כמו שעשה
 יעקב אבינו ע"ה אחר כל הבטחות שהבטיחו הק"ה כרניב
 וירא יעקב ואמרינן שמא יגרום החטא ולכן לכל אדם יהיה
 לזה תמיד לנגד עיניו :
 ג פירושו יראת הטא שירא המיד מהעשן והנהש
 שרורפים אחריו שלא יתגברו עליו כי כל התוקף
 השטן והנחשהם לו שתי אותיות ה"ט באמצע תיבת נח"ש
 היא ח' ובאמצע תיבת שמ"ן היא ש' שתי אותיות ה"ט
 וכשהוא יראת חט מתגבר על הנחש והשטן אשר שרשם
 הם אותיות חט ומסלק מהם אלו שתי אותיות חט וישאר
 אצלם ש"ן ש"ן וזהו רמז שינירשעים שברת וב"פ שן גמטרי'
 חש שת כחם ונתגברה הקדושה בסוד שיניך בעדר הקצובות
 ותכין מאמרס"ל אל תקרא שברת אלא שרבכת אזיינו
 דלפי פאטשה ששיבר השנים וזה אינו באמת השנים לא
 נשברו שהרי נשאר ש"ן ש"ן אלא שרבכת שריבב מהם
 אותיות ח"ש ונשברה התיבה ונשארו השנים ונשבר כח
 השנים כי השן הוא הכח כמו שן סלע וכשנשברה כח
 הטומאה נתחזקה כח הקדושה שן שן נכסרי מרום וקדוש
 עם השתי תיבות ואז קדוש יאמר לו כי נתקדש בקדושה
 של מעלה :

ד הרהקת
ג

ר הרחקת

גאוה לכאורי אינו מן הצורך כי ככה
חשב בראשון העונה והיא הרחקת
גאוה והי למת לוי אלא פירושו שיעשה הרחקה למדת גאוה
שאף במותו לו יקדש עצמו ולהרחיקו מכל וכל כגון רבי
אליעזר שבא ממגדל עדר וחה דעתו עליו שלמד תורה
הרכה וח' עדיה ר"א מתנאה שהיא כאלו עובד ע"א רק
שהגאוה היתה לשמה שלמד תורה הרבה וכדומה כשאדם
מתחדש איזה פשט וכדומה מתנאה ושמה כי פקודי ד'
ישרים משמחי לב וכמו רב הונא שסמוך נאולה לתפלה ולא
פסיק חוכא מפומי' כולה יומא ועם כל זה צריך להרחיק עצמו
מכיוצא כגו' שלא יבא לידי גסות הרוח מצד ההרגל שנעש'
טבע ושלא ילמדו ממנו אותם שאינם יודעים להבחין וידי
חילול השם בדבר ובאמת ר"א לאיפה עשה והיה מתחרט
אח"כ ומדה זו מביאה לידי קדושה כי גאוה בנמטרי' שם י"ה
כי כחשא גאוה פוגם בשם י"ה ובהרחקת גאוה מתקן שם י"ה
והשם י"ה היא מקור החיים חיי עולם והוא מקום הקדושה כי
תואר הקדושה הוא לעולם קיים קדיש לעלם ולעלמי עלמי'
והוא תואר קדוש שמקדישין אותו פמליא של מעלה ועתידין
צדיקין להקרא בשמו של הק"בה והיו חיים וקיימים
לעולם כדכתיב קדוש יאמר ודרשינן מה קדוש לעולם קיים
וכו' והנה השם י"ה הוא ספירת החכמה מקום הקדושה מקור
החיים וצדיקים יהיה נאחזים לעתיד כספירה זו להק"בה ע"י
הרחקת גאוה שמתקן שם י"ה נאחו במדה ההיא ספיר' חכמה
בא לידי תואר קדוש לעולם קיים : ועיין בספרי ברכת ה'
כמה מקימו ובפרט בסוף הספר ענין זה באריכו ותמצ' נחת :
ה הרחקת הכעס נמי הכי פירושו שיעשה
הרחקה למדת הכעס אף כמות שלא
יוגיל עצמו בכך כי הכעס הפשוט שלא לכעוס אינו צריך
להזהיר

להזהיר כי הטעם הוא כאלו עע"ו וכל מיני גיהנם שולטין בו
וכדומה הרבה אלא כוונתו להרחיק עצמו בכל מה דאפשר
לעשות כלי כעס ולעשות משמרת והיא לכעוס על עוברי
עבירה וצורבא מרבנן דרחק מצד אורייתא גם מזה ירחיק
את עצמו והיא ג' כחוקן שם י"ה מקום הקדוש כי עש פיצמים
י"ה בנמטרי' כע"ס את זה לעומת זה ומביא לידי קדושה
כדאמרינן . ועוד שהרחקת הכעס הוא גדר ערוה דהובא
בספרי מוסר מתוך שבועים על אשתי מתרבק באחת וכו'
לידי זימה וכל מקום שאחה מוצא גדר ערוה אחה מוצא
קדושה ובאמת אלו השנים נאווה וכעס הם כמנין ענין אחד
כי הגאוה מביאה לידי כעס והרחקת הגאוה הו"ל ג' כגדר
ערוה כי כל המתנאה הוא כאלו בא על אשת איש והנה נמי
גדר ערוה בא לידי קדושה :

ו הרחקת

הקפדה הנהגה חילוק שיש בין כעס
והקפדה כי הכעס הוא מוציא לחוץ
עושה רושם ואומר לכל סכל הוא כי הכעס בחק כסילים
יגוח אבל הקפדה היא בלב כמו נתן ה' לך לב רגז וקא עליה
להגן אלא רגזותו לו לעצמו ולאחרים אינו עושה רושם
והוא המקפיד היא תמיד בעצבות ומתבוק בס"א ומתרחק
מקדושה ולהיפך מתרחק מן הטומאה ומתבוק בקדושתו כי
אין השכינה שורה אלא מתוך שמהה שנה ויהי כגון המנן
זנו' וכו' מן דין מצד כל אלו ההרחקות הם מטעם קדוש עצמך
כמותך לך ושמן דמקיים מילי דרבנן גקרא קדוש כדאמרינן
איסור קדושה שניות פורבי סופרים דקדוש מקרי :

ז ברכת

הנהגת ג' אין פירושו שלג' להנות
בלא ברכה דאם גרנר' בלא ברכה קדוש
הוא דלא מקרי הא רשע נמי מקרי אלא כוונתו דצרי לדקדק
לדע כל ברכה בתיקונה שלא יצטרך לפטור אותה בברכה
שהבל

שהכל נהיה בדברו רק ילך אצל חכם ללמוד כדאית' בגמרא
 אי ללמוד מתוך פוסקים שהם רבותיו ואז מתקדש כדאמרוני
 בגמרא לעולם יראה אדם עצמו כאלו קדוש שרוי בחך מעיב
ח תיקון הצות יעש' כסדר התיקון הנדפס ואין צריך
 יותר רק ש' לא לישן אח' כ רק לעסיק בתור'
 ובתחילים מי שאינו יכול ללמוד ויקשר מדה יוסב לילה ומדת
 לילה ביום רומנה בין בקיץ ובין בחורף מיד אחר ששה שעות
 מתחלת הלילה כי לענין זה אין חושבון רק יום ולילה כל'
 אחד ל'ב שעות ע"פ הסוד וגם לא יסמוך עצמו על הרפחו
 שיעמיד מעצמו רק יעשה תחבולת לעוררו כמו דוד המלך
 בכינוי וכמו הקדמונים שעשו כגלגלא ובתוב האר' לרין
 תרנגול שחור רוקא שמכוזין השעות יורה ומכוזין הצורת
 הלילה ויעורר אותו בזמנו והובא מזהר דעושה כל אלה
 זוכה להשגת רוח הקודש וא"כ קדוש מקרי מצד רוח הקודש:
ט תפילין דרבינו תם לא יכרך עליהם רק על של
 רש"י והיו עליו עד אחר התפילין וא"כ
 עינת תפילין דרבינו תם בלא ברכה ויקרא בחם ק"ש כמכונאר
 בש"ע וכן הנהוג האר' ז"ל דברים המקדשין לאדם היינו
 שמקדשין אותו למעלה והוא השגת רוח הקודש דאל"כ רק
 דפירושו הוא שנקרא קדוש למטה בעצמו שמתנהג בקדוש'
 איך יסתדר האר' ז"ל רברי רבי פנחס בן יאיר דחשיב קדוש'
 כמה מדרגות קודם חסידות גם אמר ר' פנחס בן יאיר קדושה
 מביא לידי ענוה והוא חשיב ענוה בראש שמביא לידי
 קדושה וחשיב נמי כמה מיניה דחסידותיה קודם קדושה
 אלא פירוש רבי פנחס בן יאיר הוא קדושת עצמו שמקדש
 עצמו מלמטה וקדושה מביאה לידי כמה מעלות ענוה
 בראש עד חסידות דאז כל המקדש עצמו מלמטה מקדשין
 אותו מלמעלה והיינו נות הקודש בדמסיים וחסידו' מביאה
 לידי

לידי רוח הקודש האר' ז"ל מתחיל בענוה שאחר קדושה
 שלמטה שע"י השגת השלשלת בא שמקדשין אותו מלמעלה
 שזוכה להשגת רוח הקודש וק"ל תפילין דר"ת לא יניחם רק
 המפולג בחסידות רוקא לא מילי דחסידות דחשיב קודם
 קדושה שלמטה כי אם חסידות נמור שמביא לידי רוח
 הקודש ולכן קדוש נקרא :

יוד עיין

הלכה מלבד פירושו הפשוט שצריך
 ללמוד בכל הלכה בעיין רב ובפלפול
 כדי להויע ולשבר הקליפות ולהכניעם • עוד בו פירושו
 אחר על מורי הראות הלבם למעשה הן במאבלות אסורות
 או בדיני נשים או דיני מצונות בקדם לדם בין דין לדין וכל
 דבר הלכה לא יהונכהלים להשיב רק בעיין ובמתן רב יהו
 עיין הלכה היינו הלכה למעשה כדאמרינן הו מתונים בדן
 ולא יסמך על חריפתו ובקיאתו כי אסור להירות בפני רבו
 אף אם ברור לו הדבר באחותו שהיא אמירה לו וכביעי
 בכותחא וצריך לעיין בפוסקים ובש"ע שהם רבותיו ולידע
 מקור הדין והו עיין הלכה דקאמר כי אז הליכות עולם לו
 א"ת הליכות אלא הלכות ומו כטח לו שהוא בן עולם הנא
 להיות לעולם קיים במדרגות קדוש בדאמרינן :

יא מביקה

היא הטהרה במקוה מים חיים
 שבתות וי"ט לתפלה ולקריו
 שהיא מתקנות עזרא הסיפר והיא המביאות לידי קדושה
 כרבתי כוסהרו וקדשו כדאית' בירשלאמי ואם אינו יכול
 לטבול לא יזה טעם הגוף על כל פנים יתנהג כנתנית תשעה
 קבין ובפרט לקריו והגשמר מטומאת קרי נקרא קדוש
 דאמרינן בגמרא קדושה היא מנא ידעי שלא ראתה קרי
 על סדינו :

יב עשרה

ראשונים למה"כ צריכין למלא
אמר ראשונים כשהיא אומר
צריך להיות מעשה בדאיהם ראשונים כי אח"כ הם
יותר מעשה ולא תך עשרה וכו' מה נראה לי לפרש
ראשונים בעיקרא משמע כמו הראשון אדם תולדנו
וכדאיתו בפסחים ופירושו שיבא קודם עשרה ראשונים
והיינו שקדים עצמו כמו שעשן הסידים הראשונים שהיה
שניהם שעה אחת קודם התפילה כדי שיכנונו לבם למקום ב"ה
ואם יבא בתוך עשרה יתחילו מיד להתפלל במנין ואז יבא
מתכוין לבואלך צריך להקדים עצמו לבוא מקודם יבא
בכלל הסידים יחשב בעשותו כמעשה הסידים הראשונים
וחסידות מביא לידי רוח הקודש בדאמרען - ואמרען
גמי כזהר שמות י"ל זכאה עמא קדישא דמאריה בעי
עלון וקרא לון לקרבא להון לגבי בדין עמא קדישא בעון
לאיתחברה בני כנישת' וכל מאן דאקדים בקמיית' ארחנר
בשכינת' בתורא חראתא חוי ההוא קדמאי דאשתכח בני
כנישת' ואיריך בני כנישת' זכאה חולקים דאיתו דאיוכו'
ע"ש ועיין בגליון גמרא שלי מסכת ברכות הריהו גמרא
בדברי ובשהוא כמדונא דצריק יסוד עולם קדוש נמי מקרי
דשם היא מקום הקדוש שבידוע ליודעי הן - היוצא מה
שצריך להקדים שעה קודם התפילה וה"ה שעה אחר התפילה
דהא מהא תלי' כמעשה הסידים הראשונים משש ואותן
שתי שעות יעסקו בתורה כדי שיעמוד כתפילה מרוב
דכרי תורה והתורה שלומדים בה"כ היא רצוי מאוד ומסוגל
לבמה עניינים ולא תשכח מהרה וזמש קדוש יאמר לו ע"כ
ראוי ונכון לעשות קביעות בכל יום ללמוד שיעור בבב"ב
ולא תשכח ממנו ואשר לזכות רוח הקודש :

יג טלית

יג טלית

ותפליק אין הפירוש כפשוטו דאמר
ברשיעי עסקינן להיות כפושעי
ישראל כגופי בקרקפתא ולא מנה תפליק דק הפירוש שהי
עליו כל היום וילמוד בטלית ותפליק ואזיכא לדי קדושה
כי תואר קדושה אינו שייך אדבר קיום נצחי בדאמרען
ואפי האבות לא הלינקראים קדושים עד שנפתח הגלגל
שנאמר לקדושים אשר בארץ הזה כדאי' במדרשו ואין
שייך לכנות לשום תואר קדוש בחייו ואין הק"נה מיוחד
שמו עליו שמה יחטא וכתוב הן בקדושו לא יאמין ופי' לא
יאמן לכנותו כתואר קדוש בחייו ומה נשמע שאם נסוח
שלא יחטא עוד אפשר להגיע לתואר קדוש בחייו וז"ל
השלשה התורה והציצית ותפליק הם שקולים כנגד כל התורה
וח"ה כנגד כלן ציצית ועשייתם את כל צוותי הפיריך
למען תהי' תורתה בפיך וכשעוסק בשלמה אלו כלי פירוד
אזנרפק בשכינה וכתלתא זמנא הוי הזקה וזוקינברא
אחזקתי אשר חוט המשולש לא במהרה ינתק אז יאמן
בקדושתו ויכונה כתואר קדוש :

יד עונה

משכת לשבת ולא בחול דאין זיווג
למעלה יכר"ה וי"ש מותר כו' יש זיווג
גם למעלה והחיוב הוא ג"כ כליל טבילה ובשעה שיוצא
לדרך וכא מן הדרך ובשעה שאשתו משהוקקת עליו פקוד
פקודה וארצו' היא מרצו' לו לשם שמים ופקדת נוד יר
תחטא והנה מי שאין לו בניס הגונים אינו נכנס לכלל
קדושה כי במקום קדושה שם צויה' את הברכה וז"ל הו'
בכלל שאומרים עליו ארור שזה ילד וכו' וקורין אותו
רשיעא כר רשיעא ופוקחזי מי לנו גדול מיהושע בן יהוצבק
כהן גדול שוכתב עליו שהי' לבוש בגדים צואים דהיינו
פגם כנשמתו מטעם שבניו לא הוי הגונים שנשאי נשים
נכרות

נכרות ולכן אין לכנות לשום אדם בתואר קדוש דלמא
נפקי מני בני דלא מעלי והנה על אלו ששומרים העיניה
בנזכר הוצא כזה והמקובלים דנפקי מנייהו בני דגונים
וזרע קדושים ועליהם כתוב אומר אשר פרו יתן בערעו
ועלהו לא יבול א"כ יכול לכנוס גם הוא בתואר גדול :

טו מים

העולם אלא פירושי שצדק להזהר בכל דיני נטילה ומוס
הפסולים וכדרכי המצוה דאמר אנא משאי מלא חפנאי
מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותי וברומה הרבה ומוס
אחרונים צריך להיות ע"ג כלי וכמה דינים בזה ובקימן כל
אלה יזכה לקדושה כדכתיב והתקדשתם אלו מים ראשונים
והייתם קדושים אלו מים אחרונים וכו' :

טז הרחקת

מאכלות אסורות פירוש
נמי כמו שאמר יחזקאל אהא
נפשי לא מסומא ונבילה וסריפה לא אכלתי ולא בנה
בפי בשר פיגול ודרשינן שלא אכל מנהמה שלא חירמו
מתנותיה ולא אכל בשר כוס כוס היינו מסוכנות ולא מבשר
שהורה כי חכסורמו בתורה לא תאכלו כל נבלה ואפשר
שתיבת כל בא לרבות רברי יחזקאל מרלא כתיב לא תאכל
נבלה וכו' ומיפני דהאי קרא כי עם קדוש אתה יהי
שחקדושה תלוי בהרחקת מאכלות האסורות וכן בפרשה
שמיני נבי מאכלות אסורות מסיים והייתם קדושים כי
כי קדוש אני כתיב בתרי' להכדיל בין הטמא ובין השדור
ובין החי הנאכלת גו :

טז הרחקת

לשון הרע נמי פירושו להרחיק
עצמו מן המותר לו כגון
מותר

מותר לומר לשון הרע על בעלי המתלוקת מכל מקום
בעל נפש ירחיק מזה :

יז הרחקת

שקרים ג"כ פרושו במאי דמותר כגון
לשנית מפני שלום וכן בנ דברים
משנן רבנן במיליהו בפורי' ובאושפיה ובמסכת עם כל זה
שב ואל תעשה ערף :

יח הרחקת

לצנות ג"כ אף כמותר לו כגון מותר
להתלוצץ בעוברי עבירה וזכרומה
בכל אלו הרחקת ערף ובהרחקת כל אלו השלשה ראי
לתואר קדושה כי הקדושים השוכנים במחיצתו של הק"ב
אצל סגפי השכינה וכמו שנתסר בנוסח אל מלא רחמים
המציא נכונה תחת כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים
והזהר הוצא דמחיצת קדושים למעלה מכנפי השכינה וכן
הגיה החכם המופלא הרב מהור"ר יוסף דרשן ז"ל כפיונן
למעלה מכנפי השכינה ולא תחת וכו' ונכון הוא וכך הגיה
כפיונן לומר הניסח אל מלא רחמים כללו של דבר שמחיצת
קדושים הוא במחיצתו של הק"ב ומקרא מלא הוא כל
קדושו עמו ודרשינן במחיצתו ואלו ג' כתיבת של לש"ה
שקרים ולצנים אין מכניסין אותו במחיצתו כדילפינן מקראי
בסנהדרין פ' מלך ולכן בהרחקת מאלו השלשה בעשירתי
משמרת למשמורת ראי היא לבנה בתואר קדוש להיות
עוזן במחיצתו של הק"ב אכל קשה אמאי לא נמי
הרחקת הנופה דמנו ג"כ בגמרא בין אלו שאין מכניסין אותו
כמחיצתו של הק"ב ואפשר דהוא בכלל הרחקת שקרים
דהחנפים הם ראשי השקרנים ואומרים לרע טוב ומקרא
מלא הוא דובר שקרים לא יכון לנגד עיני

יט הרחקת

נבלות פה היינו אפי' עם אשרת'
בינו לבינה בשערת חשמיש

כראמרינן מגיד לאדם מה שישו אפי' שיחה קלה שבין איש
לאשתו מנידין לו בשעת הדין והוא אסור כודאי לא אפי'
כרב' שחוק ועשה צרכיו ואמר דעביד הכי לרצוי אפי' ה'
ירחיק עצמו גם מזה שלא ירגיל עצמו יותר ואם צריך לרצוי
ילמד דרך ארץ מתרנגולים ופי' תחילה באיזה הכשרה
כתרנגול לתרנגולת ולא כדברי נבלה והמרניל עצמו כן
בדאי מקדש עצמו בשעת השמיש ונכנס לתוך קדוש
כראמרינן איזה קדוש המקדש עצמו בשעת השמיש

כ כוונת

אמן פירושו שיענה אמן בכל כחו ממש
כי הקול מעורר הסוטה סדק"ל בתפילת
ר"ה וי"ה דמותו להתפלל בקול רם כרי לעורר הכוונה והיינו
נמי בכל כחו בכל כוונתו כפירוש רש"י דהא כהן אהיה
כראמרינן ולכוין ר"ת אל מלך נאמן כראיתא בגמרא
ופירושו נמי השלשה קוין שסימנם חר"ר חסד דין רחמים
שם א"ל הוא חסד שנאמר חסד אל כל היום תואר מלך הוא
דין שנאמר מלך במשפט יעמוד ארץ הוא שם אלהים
נאמן היא רחמים סוד שם הוי"ה ב"ה - כמו שאמרו אפי' ד'
נאמן לשלם שכר וכן אפי' ה' נאמן לפרוע גם יכוין שם הוי"ה
אדני' במשריא אמן ושאר כוונת הנמצאים ולא יהי' תוספת
כו' וביצוותו כל אלה קדוש יקרא דכתיב והתקדשתם
והייתם קדושים כי קדוש אני ה' אלהיכם ודרשינן
והתקדשתם כו' אני ה' אלהיכם בכו' כרבה ואם המברך נקרא
קדוש ק"ו העונה אמן כי גדול העונה אמן יותר המברך כ"ש
שנקרא קדוש :

והנה

בניי הכשרים יצו הנה העתקתי לכם
דברים המקדשים את האדם מהר"י ז"ל
וכתחתי מלתא בטעמא קצת ובדאי שהם כוללים כל
התורה כולה וכל מילי דחסידות אם תעיינו בדברי אלה
המצא

המצאו הכל נכון ומפורש לפניכם וישמעו דכמים כמותם
ירבו בישראל ויסיפו לקח טוב זו תורה זו שכרה ותתקדשתם
והייתם קדושים ולכל אחד מכם קדוש יאמר לו עם כל
הכתוב ולחיים בדרושלים אמן ואמן : ברוך ה' לעולם אמן
ואמן ימלך ה' לעולם אמן ואמן :

והנני

מסדר הסדר כאך ומה להתנהג אתי עמי
מתחילת החוליו אשר ימות בו כי יבא יום
הפקודה כל ימי חליי ובשעת הגסיסה ובשעת פרידת הנפש
מן הגוף ובעת הנשילה מהמטה להניח ע"ג קרקע ובשעת
הטהרה ועשיית הארון ועסקי תריכין ובשעת לוי' ובעת
קבורה עד שיסתום הגולל והנהגת אבילות שבעה ושלושים
וכל שנים עשר חדש וכדורי אחר מתי עד עולם והנהגת על
יאר צייט והם עשרים וששה סעיפים כמספר שמי הוכבד
הגדול והגורא שם הוי"ה ב"ה לייחד שמו כאהבה ר' יצחק
שתצא נשמתו באחר אהבה אחד שניהם בגמטריא שם
הוי"ה כל אחר עולה הצי השם שהוא יגנגו שלשה עשר
פדיותיו של רחמים והי' רצון שיחנהג עמי במת רחמים
בשעת הדין שכעה ערנים החולפים על ה' דם הוא יפקדני
ברחמים * ואלו הן הכ"ס סעיפים :

א בשעת

החוליי מיד בהתחלה אשר נגזור עלי
לילך כדרך כל הארץ יתנדנו עמי
החברה קדישא ובני ביתי ככל חכתוב בספרי בית רחל
בשער הכנה ונקרא ג"כ שער יחידה היה וי' פילו דבר ארצה
ובקשתי מהאלופים חברה קדישא קברנים וגומלי חסדים
שיגמלו אתי עמי זה החסד של אמר שלם יוזו מדדרי
שאשכוב שם והי' תמיד מנין עפ' הכני בית שלי הפנייים
עשרה יהי' בלעדי ועשו בחזור חלילה שלא יוחדר המוג
פנין עשרה יומם ולילה כל ימי חליי מדתחלתה ועסקן
בתרה

בתורה ובתפלה ובתהילים ולא יפסקו עד אחר שיסחוו
הגודל בכל הכבוד בספרי שער הג"ל והוא עדיין ספר
בתיבת יו :

ב לא

יסודו ממני ומלית קטן עם ציצית כשרים
הגנדה כל ימי הלוי אף שלא אהיה שפוי
חלילה ישמרו חם בטהרה ועשיתי לזה פדור בשני עצמי
שהוא ג"כ כתוב שם משום חבוב מצוה :

ג בהתחלה

הנסיפה מיד ישבול וכל
הרצים להתעסק עמי אחר
מותי ויהיו כולם שבוליים ובאם חלילה תמשוך הנסיפה
יום או יומיים או זמן ארך אז לא עלתה להם שכר האורק
ישבול עוד הפעם אחר יציאת נשמתו לא יגעו במטותי
קל וחומר כגופי רק שבוליים :

ד המסירות

מודעה שמחוייב אדם
לעשות נגד המחבל הוא
המסירתו וצולח ומסטיק אף שנוהגין בכל השנה וכמה
שעושיק כל יום אעפ"כ דבר בעתו מה טוב שיה סמוך
למיתה אזש לקבל עול מלכות שמים באהבה ולכפור
בע"ו שהוא כאלוקים כל התורה כולה ומורה בכל התורה
כילה ומדאנה מדבר שלא יתכלכל דעתי ומישתקיל מילולי
בכך הנני נוחן כח והרשאה להעמידים עלי או שהמה יעשו
כל אלה בעבורי למסור מודעי ולקבל עול מלכות שמים
בעבורי ועשייתם בעשיית לטובה ולא לרעה כיל רוקני
שדרחבים אין כי כח להפך אף הצי דבר ולנטל הרשאה
זו חלילה כל ימי חיי הכלי רק היא שריירא וקיימה וכל
המחשבות והרהורים שיהי נגד זה חלילה קו איזה דיבר או
מעשת כולם בשלים ומבוטלים לא עדיין ולא קיימורק
הרשאה במקומה עמדת כל ימי עלי
ה בשעת

ה בשעת

הנסיפה יחלקו צדקה ברצון
אשתי האחובה אמנב היש
לא תמריר עכ המידת שלא הצטרך לבריות חלילה רק
שיהי מספר ט"ו לחיקון שם י"ה שבין איש לאשה ועל שם
לא המתים יהללו יולכן מהרצוני לתקנו בחיים ויהיו אף
גראשין או פרנסות ורהמנא לבא בעי ואף בשנת עני נאמר
דיה ניהח לה :

ו בשעת

הנסיפה יצו החברה הקדישא
להכריז במנין עשוה בהרם גדול
ובחקיעת שופר תשרות שישום אחד מורעילא יבכו אחר
מיתתי בחדר שאשבכ שם ולא ילון אודתי רק הדרוקים :

ז ישגיתו

בשעת יציאת הנפש שלא יציא
הרגלים ושום אבר חייץ למיטה ויכסו
אותי אף בחוקה אם אהי כמשתנע חלילה :

ח אחר

הפרד נפשי כגפי כה יתנהגי עמי
החבורה קדישא טרם יניחו אותי על
גבי הקרקע יקחו השובי החברא קדישא את גולמי ויניחו
אותי ערום בלי הפסק פרץ ע"ג קרקע רק יכסו אותי מלפני
טבח ומאחורי טפחיים וכה יאמרו אם נתחייב זה הדינפטר
סקילה יחיה זה יחשב כמקום סקילה כאלו נסקל בכ"ד הגדול
שכירושלים כה יעשו ארכעה פעמים רצופים זה אחר זה
ובפעם שני יאמרו אם נתחייב זה הנפטר שריפה יחשב זה
במקום סקילה שהיא חמורה משריפה דק"ל כרכנ נגד
שמעון דאמר שריפה חמורה ומישנתחייב שתי מיתות
גידו בחמורה וכו' פסק הרמ"ב בפעם ג' יאמרו אם נתחייב
זה הנפטר הרג תהי סקילה זו במקום הרג כי סקילה חמורה
מדרג לכולי עלמא ובפעם ז' יאמרו אם נתחייב זה הנפטר
וצק תהי סקילה זו במקום חנק אשר לכולי עלמא סקילה
חמורה

המורה מתקן ואחר כל אלה יביתו אותי מעט באייר כפי קומת ראשי למעלה כאלו קיימו כי מצות תליה כי כל הנסק' קנתליק ואח' כי יניחו אחי על הקרקע כדרך כל הארץ ובקשתי מהחכורא קדישא שלא ימנעו דבר זה ממני חלילה לאמור אין זה כבוד המת ונהפוך הוא כי זה הוא כבוד לזכותי ואני מחיל להם אם ישנו את תפקודי ולא יתנהגו עמדי כן ומצוה לקיים דברי המת וחזו חסדם אשר יעשו עמדי חסד של אמת :

ט בעת

השכיבה על הארץ קודם הטהרה יסכבו את גופי עשוה אנשים חורר אחד באחד ינשה וריוח לא יהי ביניהם רק יהיו רכוקים זה בזה וילמדו משניות הפרקים שבשמי המתחילין באותיות שמי נפתלי הכהן דרך המשל נון מנפתלי ילמדו במסכת שבת פרק נוטל וכדומה ופרק פרת חטאת במסכת זבחי וכדומה נגד פ' מנפתלי תפלת השחר במסכת ברכות וכדומה נגד רתיו משמילא יחפור במסכת ב"ב וכדומה נגד למ"ד משמי יציאת השבת וכדומה נגד יוד משמי וכן תיבת הכהן וכדומה ילקטי פרקים מכל הש"ס כל אחד במקומו וכמו כן יגידו מזמורי תהילים המתחילין באותיות שמי הג' משמי יהוה מזמור ע' ונדע ביהורא ה"פ לא נמצא שום מזמור המתחיל באות פ' יאמרו ה"פ מתמני אפי מזמור ק"כ תפלה לעני נגד התי' משמי נגד ה"ל מזמור לה' הארץ ומלואה נגד הי"ד יושב בסתר וכן כל המזמורים וכן נגד תיבת הכהן ויכונו באמירת פרקים ומזמורים אלו על אותיות שמי לבקש רחמים שלא אשכח שמי כשישאלו אותי בעלמא דקשום ויהי שמי גייל על לשוני שלא אבוש ולא אכלם ולאומרו תיכף • גם לתקן שמי :

י"ד בשעת

י בשעת

רחיצת מי טהרה ישפכו על גופי מדרג של תשעה קבין בפעם אחד כה יעשו ארבעה פעמים ולתקן ד' אותיות השם שפגמתי היינו ד' אותיות של שלש שלשה הוי"ה אהיה אד"ע כמבואר בחינת שבת ויכונו ב"כ לתקן הפגם שפגמתי בד' עולמות אצילות בריאה יצירה עשייה והי בשרי ככשר נער קטן אשר לא טעם טעם חטא והכלי של תשעה קבין ימדרו בבצים כמו שמודדין שיעור חלה לפסה בה ימדרו לפי ערך :

יא בשעת

רחיצת יאמרו מזמור שבעה קולות שאמר דוד על המים ולכוין בתפלה להקל מעלי הרינים של שבעה העדנים החולפים על האדם :

יב בשעת

רחיצה וכשעת לבישה יאמרו כל הפסוקים המבוארים בספר מעבר יבקו בן בשעת הכנסת לקבר וכן יאמרו כל הפסוקים המסודרי בספרי הג"ל כשער הכנה לבל יעלימו ולא ידלגו שום דבר :

יג בשעת

לבישה יאמרו כל הפסוקים של בגדי כהונה ובפרשת תציה ובפ' צו ובפ' הקת ויכונו כאלו לובשי אותי בגדי כהונה לעמוד ולשרת המכפרים על עבירות ידועות וסר עוני וחטאתי תכופר :

יד כל אלה

יעשו מכלי יום דוקא ויהוודו ויהרהרו בתשובה מקודם כענין התקושש וקשו וכמו שאמרו יבא זכאי וכפר על החייב :

טו בשעת

הלוי' לא ילוה אותי שום אדם שהיה שונא בלב בחיי או שהיה מלעיג על לפודי וכה יצו ולהכריז בשעת שיוציאו אותי מן הבית ושנאתם וקנאתם ככרן אבדה :

טז התכרעין

טו התכריכין

שלו המה מוכנים עם שלוח
וקישר וכל הצורך והמה
מתפרים כבוד פשתן שחור שלא ישלשו בהם מים ותפור
על השוק מלמעלה תכריכין לאיש ומנחים בתיבה (קפיר)
שלקחתי חפצי לדרך שהיה מצויין אזלי תמיד אף בדרך
שלא אחעסוף בשלית שאינו שלי גם לזכור יום המיתה תמיד
גם מינה בתוספת מכוון בניד עפר ארץ ישראל ויפוזו היטב
הרבה על גופי וכל אכרי ובפרט על ברית הקודש ויאמרו
הפסוק וכפר ארמתו עמו :

יו באשר

שאני כהן ובכור קיברים בארון שלם
ואינו נוח להתאכל הבשר אז בקשתי
מחבורה קדישא שיעשו נסרים דקים ויעשו נקבים הרבה
בנסרים במקרה שיכנס כח עפר הארץ שירעכל
הבשר בשדה :

יח בשעת

הלייל יניחו עליה מסה ספרי ברכת
ה' עד הקבר ולא יניחו אותו בקבר
ויחנו צדקה בשעת הלייה ובשעת הכנסה לקבר כענין צדק
לפניו יהלך . אף מעט לפי היכולת ויכליש צדקה
כשריון כתיב :

יט אמ

יבני ה' לקנות כחי מקום קבר מה טוב
ובאם לאו בקשתי מאשת יעניעה
והחמירה תי' אף שהכל שלה תקמץ מעיסתה ותנרב מכסף
הנשאר אזי בלי לב"ה לזכרון עולמות ויהיה בעד מקום
קבורה שלא יהא קרקע גזולה :

כ אני

גזור בהרם ובחרם אבותי שלא יספרוני
בשום מקום ומי יכתבו על (הפאשטיק)
מקום אשר יניעו השלוחים שגורתי בהרם שלא יספרוני לא
בבית עלמין ק"ו לא בב"ה ובאף בלא הספד לא ישבחוני
בשום

בשום תואר צדיק או חסיד וכדומה רק כה ישבחוני שהיה
למון על הדף ולפני לימוד יפה ונאה אף כדורשים והכל
קרוב לאמת ובדבר/זה אדבר בעלמא דקשוט נגד מלכים
ולא אבוש ומה שעשו לי בעלמא דשקרא היה מצד גאון
והקנאה ועל המציבה שלם לא יחקקו שום שבה רק זה
הלשון ולא יות'פה נשאן הרב מהור"ר נפתלי הפהן בן הרב
הגדול המפולג בדורו מהור"ר יצחק הכהן משלשת היהוס
כמה גאוני ארץ ראשי משפחתו מכל הצדדין ויחס הכהונה
עד אהרן הכהן לאל עליין ויכתוב ג"כ פרמי השנה :

כא כל

שבעה ושלשים אחר שיכתוב הגולל
יעשומנין בבירתי לימדי דוקא
להתפלל ערב ובוקר אף בשבתות וי"ש ויאמרו תהיל'ים
סדר אהרן כל יום לתשלום כל שביע עם הידצון השייך
לכל ספר לפניו ולאחריו גם שיר היחוד דבר יום כימו עם
קדשים ואחר התפלה ילמדו שני פרקים משניות בבקר ושני
פרקים בערב כסדר הש"ס ולהתחיל מברכות :

כב כל

השנה ילמדו בחבורה בכל יום שני
פרקים משניות פרק אחר בבוקר ופרק
אחר בערב ולהתחילו ממקום שסיימו אלו שלמדו שלשים
יום עד תשלום כל הששה סדרי משנה ויכוונו כי משנה
הוא אותיות נשמה לתקן נשמתו גם ילמדו בכל יום ספר
הזוהר דף אחר בזוהר דפוס לוכלין שהוא רס"ד דפין וזוהר
חדש שהוא ערך בדפים החם פ"ו דפין בין הכל הם ש"ן
דפין ובשנה הם שס"ה ימים לבר עשרת ימי תשובה בי אז
מוכרחים ללמוד ולסיים ספר התיקונים הם שבעה אנפין
כמביאר בכתבי האר"י תשאר בשנה הפשוטה שס"ה ימים
או יכליעו המשה דפין הנותרים תוך אלו הימים כדי שסיימו
כל ספר הזוהר וזוהר חדש והתיקונים עין אנפין בשנה הז'יא

אלו החמשה דפים הנותנים ביום היאר צייט שהיו יום
נוסף על השנה והוא דרך יותר נכון בעיני גם ילמדו מסכת
ברכות כל יום אף מעט עם חידוש אחד מחבורי באופן
שיביע עכ"פ חידוש אחד בכל יום וגם בספר סמיכות חכמים
ילמדו חידוש אחד בכל יום ויהיו שפתותי דובכת בקבר ובכל
שסה עיניו היטב ואל יבהלו להשיכו בפרט בשיטת
הילולים שהוא פלפול חרוד עמוק עמוק מי מצאנו ילמדו
בעיון רב ובמתקן כל חידושי פרטמו רבים לזכרת ארת
הרכים ואם אמנם שנית אתי תלק ושגאות מייבין :

כג הלומדים

שילמדו כל השנה יהיה
עשרה חמשה מהם ילמדו
משניות כנוכר ושנים מהם ילמדו ספר הזוהר כנוכר ושלשה
ילמדו מסכת ברכות עם החידושים שלי ובאם יהיה כאפשרי
שאלו העשרה שהתפללו ולמדו בשלישים ימים הראשונים
ילמדו ג"כ כל השנה כסדר הנ"ל מה טוב ובאם לאו ישכרו
עשרה לומדים אחר שלישים יום שילמדו כל השנה :

כד להדליק

נירות של שעה ככ"ה על
מקום שישברתי שם בחיי
ואם המקום אינו שלי אז ישכרו המקום עוד על שנה
תמימה להדליק שם ואם לא יהיה כאפשרי הלילה אז
ידלקו במקום שדולק נר תמיד ובכל שלשי ימים הראשונים
ידלקו גם בביתו ובביתו ידליק עד אחר היאר צייט :

כה בכל

שיעור ושיעור שילמדו בכל יום
הן משניות והן ומסכת ברכות
יהיה מנין מקובץ כפעם אחד ולא לעיילירבנן פסקי פסקי
ואמרו קדיש במנין על כל שיעור ושיעור בפני עצמו :

כו שכירות

הלומדים שילמדו כנ"ל
בשלישים יום וכל השנה וכן

הוצאת

הוצאת נר למאור הפרישתי מאה ספרים מחבורי לזה יבדא
יקחו כל למדן אקה ספרים בעד שכירתי וגם מחורגני
וקרובי יבייעו לדבר מצוה בזה לזכות נשמתו ולזכורת ארת
הרבים ויקנו כמה ספרים כל אחד ומי לה אליה יהיה ככל
המוכים ויהיה בקרא על שמש הן ועושר בביתם צדקתם
עומדת לעד :

חמו

העשרים וששה סעיפים הנוגעים בכבוד
הק"ה לשם יחוד ק"ה ושכינתה לתועלת
נשמתו :

ועתה

אצוה על אודות אשתי ובניי עסקי ע"הו :

אתה

אשתי האהובה מרת אסתר שאנדל תייען
כי בפעם אחד מצד החבה תקענו כפינו זה
לזה במדומני שאם ימות אחר מאתנו לבקשרחמ האל
שימות גם השני באופן שגצא בפעם אחד מזה העוים
ועתה אחרי שובי נחמתי כי בהי במשי דרחמנא למדל
ובודאי אם ימלא שנותנו ויהי נ"כ מירת אלהים הוא ענין
גאה ומתקבל ולא שיחבל בעצמו ובפרט אם לא ימלא
שנותנו הלילה בכך הריני מוחל לך שתחיה עד מאה שנים
ותסגל מצות ומ"ט כל ימי חיך והריני עוקר ענין מעיקר
כאלו לא היה ובה תעשה גם אתה אם הלילה גגור הגיור
לחיפך וח' הטוב בעיני יעשה :

בקשתי

ממך אהובתי יונרתי תמתי שלא
תנשא לאיש שלא ינע בניןך שום
אדם עוד ואף שאינו צריך לבקש על הוא דיני מצד
חסידותך ומזומנת לע"הב ומחלקך יהא חלקי ומגידך יהא
גורלי בשנים זקנת להיות לאיש אך לרוב החבה
יתירה אנכי מדבר עמך עד כה אתפלל בעוד וחה :

אהובתי

אהובתי

חביבתי כאשר היית כאמנה ארני
בחיי כזה העולם כן תעשה עמדי
הפד של אמת אחרי מיתו ומחול ליעל אותו עון שאינו
יוצא ל"ה נגדך במרעון כתיבתך אחר כל הטובות שנמלת
עמי בחיי ואשר עשה אביך חמי הגאון זצ"ל אינו כדאי
לשלם רעה תחת טובה אמנם אין דנין אפשר משאי אפשר
כי אין סיפוק כירי לעשות לכן חמול נא סלח נא מחול נא
שלא אקרא לזה רשע ולא ישלם ויהיה לי נייח לע"ה בלא
יהי חכום קס למטה ואקרא רשע הלילה בטוה אני כצדקתך
שתקדים נעשה לנשמע ותמחול לי המיתר :

ומעתה

כל הנשאר אחרי כסף וזהב ותכשיטין
ומטלטלין ובלי הבית ברזל ונחושת
ושאר כלים מכל מה שהפה יוכל לדבר והלב לחשוב הכל
הוא שלך לחלוטין ולצמיתת עלמין ואין לבני שום נגיעה
בהם מכל מה שהפה יוכל לדבר והלב לחשוב אפילו
פרוטה אחת ולא יחשבו כי באמונה עשיתי כל אלה ואין
להם אולאחד מהם עליך שום שבועה וג' שוק"ח בעולם
אפילו תרעומת בעלמא אין להם עליך ואף כולי האי
אפשר שאתעשר עוד קודם מיתו לאין קץ כיהיך התקצר
עם כל זה הכל הוא שלך בכל אופן היותר מועיל ע"י תקני
רז"ל ריודך על עליונה וכל ימי חיך הכל הוא שלך ומה שתניח
אח"כ ברכה אחרך יהיה שייך לבני יצוה אהובים והנעימים
ונטוה אני בהם שלא יהרהרו אחרי ואחרך כי צדיקים
וחסידים כולם כאחד שווים לטובה ולברכה :

אהובתי

צמדתי אם רצונך לרור אצל אחד
מבניך לעת זקנתך אזי תבחר במקום
טיב שאתה בטוח שלא יפגעו בכבודך לא בנד ולא בלחך
וגהפך הוא אשר יכבודך בכבוד גדול כאשר היית אצלי בחיי
ולדעתי

ולדעתי הוא טוב אצל בנינו זה הרב רבי איצק כץ שהוא את
הגדול שבהם ושאר טעמים אמנם דעתי נוטה לקבוע לך
מדור בפני עצמך ולא יכשלו בך חלילה :

אהובתי

אשתי בנופי חלך על קברי כל ער"ה
אם יזכני ה שאהיה קבור במקום
דוהתך חלך כל ער"ה להתפלל על גשמתו עליו עלך וכו'
שיהיה אפשר לי לעשות גם בעבודך להתפלל לפני כסא
בביתך בערך אעשה גם אני :

אהובתי

זוגתי בקשתי ממך שתשניח מצד
שיקום כל דברי הצוואה הזאת
משעת חוליי עד אחר י"ב חודש וזכותי יהי תלויה בך :

ממענת

ראשון של חובי הגדול שיש לי על
גליל וואלץ יפרש משופרי שופריך
שני אלפים זהובים לארץ ישראל והוא באלו כבר גבוי ביד
הגבאים הנכבדים דעניי א"י והם יוציאו בכשרות לצלמי כדק
מעות הקדש אשר יד הגבאים הנכבדים תקיפו עליהם ויצאו
מהם ע"י אס"ג וגם אני גזור בהרם על המדינה שלא יעכבו
זה הפירעוןא שעה ואם יעכבו אשפט עמהם בע"ח ובטות
אני בעדת ה' שיזונו לשלם זה מיד :

עוד

יתנו מזה החוב סך מאתיים זהובים לחברי
קדישא קברנים דק"ק אוסטרא וסך מאתיים
זהובי לחברא קדיש קברנים דק"ק פטעפאן דהיינו שהקלות
יצויתנו הסך לחברא והם ינכו אותו להמדינה על כהנא
דממונא והחבורת קדישא הג"ל יקנו מזה תכשיט לכ"ה
אשר יוכשר בעיניהם ויהי נקו א על שמם רק זכרוננו יעלה
לטובה ביהייתו גבאי כמה שנים אצל חבורות קדישות
הג"ל ויהיה לי לזכרון :

אתם

אתם

בני הישרים יצו המשבילים בכל מדע אשר
 יש להם לעמוד בהיכל המלך מלבו של
 עולם לאפוקי בני אדם אשר הרחקים ויחדו לנוקפא
 דתהומא רבה רק אתם אשר הזכרתיכם בשמות בקשתי מכם
 הלא ידעתם צוואת יעקב שאמר ליוסף ואני בכורי מפרץ
 וגו' ופירושו כפירוש רש"י ואף שידעתי שיש בלבך על"כו
 עם כל זך ניקש לעשות עמוחסד של אמת אף אני כמדתי
 בענין זה לבקש מכם חסד של אמת ולא יהא בלבבכם עלי
 על שלא הנחתי לכם ירושת בקף זהב בדרך כל ארץ הלא
 הכל גזרת אלקים היא אמת נכון הדבר הצוואה שעשיתי
 בפרג פויט דימיין זכרתי אתכם לטובה ולברכה אם אמנם
 גם הנחתי כל אשר לי לאשתי כל ימי היה כראוי ונכון עם
 כל זה פקדתי אתכם להניח לכל אחד ספר חורה קטנה עם
 בסף ותכשיטין השייכים להם וגם חידושי ספרים שהיה לי
 חלקתי להמשה חלקים דהיינו כל ספרי קבלה שהיה לי
 שלא נמצאו בעולם במוותם וספרי חידושי אבותי הקדושים
 אשר בארץ המה וחידושים שחברתי אני וש"ם שלי בה'
 ברכים וראשי פרקים מלמודי שחרשתי כל ימי וספרי קבלה
 מעשיות והקמיע גדולה הכל שקלתי עין בעין לחמשה
 חלקים שיהיה זכרון לכל אחד מכם גם איזה זכרון כלי בקף
 גם לחותני הפרשתי לכל אחד לפי ענינו ובי איתי החומן
 במעי בשנים מזריה כפורת שקנתי בער סך עצים זרב
 להפריש לב"ה בער מקום קבורה תרדי עיני דמעה מזרי
 את כל אלה בנינגעה ביד ה' ונישרף כל אשר ליום'ת ובמה
 מכרתי מפני הלחץ זו הדחק וכל מחמר עיני ספרי אבותי
 וספרי קבלה ושני כתבים מהש"ם ושלושה המה שגשג ארו
 החת רשותי כי לקטתי מסכת יחידות לכורכם כמו אלו
 האחד גם הקמיע נשארה והספר קבלה מעשיות וששה סת

קטנים

קטני וגדולי קצת ואיזה כסף מעט שיהי' לאשתי העלובה מיד
 בהתחלה איזה פרישה להוצאה שלא תתבזה הלילה כי אין
 להשען על שום אדם כי אם על רחמי' שהיא דיין למנות
 ושחתי ממחיצתו להיות נעוגי בארץ לא שוכה ורחבה
 ופרנסתי בדוחק חיי תלול מנגד כציפיתי למתורה אחרים
 שמתנתם מעושי' וחרפת מרובה בעו' היא שתי ת' הלבואה
 אינה לעשות ולהצניא שום פרושה כי היא נכראת לעבודת
 ה' לבר :

ומה

שנעשו לי ש"ר כפונן ובפ"ר מיין שריו
 ישחול לכל מאן דמצער לי :

ועתה

מה אעשה לכם בני כי לרש כמוני אין כל
 ואין כסף ערום יצאתי מבטן אמיו ערום
 אשוב לבית עולמי הלא לקחתי עמי שום דבר האלהים הוא
 הטוריש והמעשיר משפיל אף מרוכס הכיסו וראו אכי מ'ו
 ז"ל ה' הלא רי שלא הניח לי שום ירושה כי כל ספרים שחיה
 לי מאבותי ותכשיטין קניתם בכסף מלא מאנשים אחרים
 אף גם שהניח שני בנים המה אחיי המופלגים כבוד מהור"ר
 ישעיה מבראר והרב מהור"ר אריה יהודא ליכ"ר ואכ"ר
 דק"פ לאצק ואנפיה ובת אחת היא היתה הצנועה מרת
 פעלקא תנצב"א ובעת ההיא דחיקא שעתא טובא שלא היה
 לי אף מאן סעודה אחת ודרתי בשכנות בחדר קטן מאיד אחר
 השמיה מעם כל דהלקחתי לי בשמה זה הואין לי פרנסתם
 והלבשם בכבוד נתתם ללמוד והמה אנשים נזכרין לומדים
 גדולים ונתרני לרם נשים ואת אחותי
 נתרני לאיש הכל לפי כבוד משפחותינו לא פנמתי
 במשפחה הלילה וספלתי עמהם ליפע על התונתם לדרך
 דחוקה כעת הפשרים שלגים ממשל שטף מים רבים וגם
 אפי' המגזח מהור"ר מנחם מענדל מק' אששין קרבותי שיה'

עני

עני גדולי והי' מוטל עלי ואח"כ מתוהנית שלשה בנור
ערומות פועו בני ונתתיכם לאנשים בכבוד ת"ל ואלה היה לי
שום זכרון והק"כ בה גדלני והביאני עד הלום זו מלכות וכך
הרבנית שלי היה בכשרות ת"ל לא כן שאירבנים ולא
עשיתי שום פעולה גדולה או קטנה בשום רבנות והייתה
כל אותן השנים :

ועתה

באהבת ה' אותי יסד יסדני יהונוטר
הכבוד ממקום היותם ולמקום מרה כימר
לי מר ריקם השבני ה' ועתה האלקים אשר התהלכו אבותי
לפניו ואשר זן את כל העולם מקרני ראמים עד כיצי כינים
הוא ישלח מלאכו לפניכם להורות לכם הדרך אשר ילכו
בה ואת חמטשה אשר יעשון והוא ירום קרניכם בכבוד
והוא יפרנס אתכם מידו הקדושה המלאה הפועה והרחבה
שלא חצטרכו לידי מתנת כשר ורם ולא לידי דלוואתם
ואני אעשה ג"כ רשימה מה שישאר אחר מות אשרתי כי
ישאר ולדעתי הס"ת וקמיע והשמות כי לא תמכור אם לא
יהי לחץ ודוחק גדול וארשים בכתב אמר כאך ומה
תחלקי והרשימה תהי' כיד אשרתי ואני לכם מעיר לעזור
אם ודיה לי פתחון פה בעלמא דקשוש אחר שאקבל דין
וכל עונשו אתפלל לפני כסא כבידו בעדכם . ואם
הלילה אחיה מן הנדחים אף כי לא ידחמנו נדה אך
למיהש מיהא בעי אזי אעורר זכות אבורנינו הקדושים
בעבורכם וכאשר חיתי באמנה אתכם כזה העולם לא אסיר
חמותי מכם עדי עד רק תכאו על קברי :

ואתם

גם אתם בקשתי מכם ג"כ להיות באמנה
אתי לאחר מותי לתקן נשמתו וכאן
הסתים יורשים את ההיים כי ברא מזכי אבא ותתנהגו
כאשר אני מצוה ארניכם היום בצואה זו :

איני

איני

צריך להזהיר אתכם על הקדישים כל י"ב
הודש אמנם הקדישים מלתא זוסרת דהם
נגד התפלה כי הקדישים לא נתקנו אלא כשביל התינקות
ועמי הארץ שאינן יכולין להתפלל לפני העמוד משא"כ
אתם תתפסו העיקר להתפלל בחול לפני העמוד בקדיש
וברכו וכל זמן שיהי' באפשרי וכשתחיה בדרך כל זמן
שיהיה באפשרי ללקוט מנין אף בשדה במקום שאין
סכנה אזי תלקטו מנין להתפלל ולומר קדישים וגם תלמדו
עבורי דוקא שיעור בכל יום אחר התפלה כבקר וכערב
והלילמוד והקדישים יהיה בעבורי כאם יהיה מנין לקדיש
דרבנן ואם לא יהיה מנין יהיה לימוד שלי וכן בכל
השיעורים תלמדו במנין עד עולם אף אחר יבחודש
תאמרו קדיש בעצמיכם על השיעור קבוע ולא תחפשו
אחר אבל אם לא שיהיה איזה לסדן קבוע תוך השיעור
ההוא אבל אז תניהו הקדיש להאבל ההוא ויהי זכור
תלוי ביק"ו בחודש י"ב שפוסקים לומר קדיש כשביל המנהג
שלא לעשות לאביו רשע אני מוחל על כבודי ונהפוך
הוא והו כבודי אך בביתכם יתנהגו כן ולא בפרהסיא
ושלא לגזול את האבל אף בחיי אמכם תתנהגו כן כי היא
תמחול נגרי כאשר היתה באמנה אתי בחיי ומצורת לקיים
דברי המת ואתם מחוייבים ללמוד כל י"ב הודש כסדר
הלימוד שכתבתי למנין המזכרים היינו פרקי משניות וכסדר
שמי ומסכת ברכית עם הדושי בחבוי קדושה זכרונה
והקדמה סמיכות חכמים הכל ילמדו בעיון ובפירש שיטת
הילולים וניתן לכם רשות להשיב ולתקן איזה שניארה
ואבידה בעלמא ולא אכוש אך אל יבהלו להשיב ויכתבו
זה לזה ומתוך מתן זווי שוי ואל תהיה לכם האמת לא
שלא לעשות רשע למכשול ולפוקה דהרי הלימוד אינם

שכיל להוציא מן הניהנם לבד גם להעלות ממדרגה
 למדרגה פק חיי מהדומה באהר חדש מעשה דר' זמיראי
 שלמד תורה למהר כן גבר רשימא ונעשה ת"ה הוא היה
 נחום הפקולי ונא ליה האיש רשע בחלום ואמר ליומן
 ימא דידע בני הר פסקי אפקו לי מן דעתא כיון דקייק"ש
 וכו' בן זימא נק' כלילה זימא דהא כיון דקיי
 ב' רב מעבוד דינא מכל תל כיון דאתתהיקרו ליה רבי
 אתקינו כודסי בנימא כעידן בינא צדיקא וכל יומא וזמא
 דמחרשין באורייתא משמיה מעטרין ליה בעטרא עילאה
 דצדיקא אתעטרין זכאה איהו חולקין רשנך כד' דולקין
 באורייתא כהא עלמא כו' עכ"ל הו' כמה טרא פוכא מוכי
 אכא ולכן אתם בני יצ"ה לא כילכם חכמים ונבונים ללמד
 בעשרה ולחדש בהרב מעתה ועד עולם ככל יום
 חמיון כסודין :

חסד

של אמת עם נשמותי אל - תחסו ודווא
 הקין קיימת לכם לענה ברק רחוקו ג"כ
 בלימוד כנ"ל ולקבוע עתים לתורה ולתפלה גם בעבודתי
 וזכותי יהיה תלוי בכס והלא מצוה לקיים דברי המצות
 בכבוד אב הוא אף לאחר מותו יקביעו עתים לתורה
 עולם תפשו ג"כ כיום הדין מן שאלה קבעת עתים לתורה
 וכל אחיי ונכדיי יתנהגו גם כן בעבודת הלא גם המדן היה
 לילבניי וכל בני משפחתי הקרובים אשר השבתי עמהם גם
 בזה העולם ככל האפשר יעשו ג"כ בעבוד נשמותי ככל
 האפשר קתורה ובתפלה :

ואתם

בני יצ"ה אחדי מות אמכם הולבי אד
 תתנהגו ג"כ בחורה ובתפלה בכל הכרות
 למעלה בעבודה ואחר שנים עשר חודש רועשו כל אלה
 ותיכוננו לשם שנינו כ"א לשמי ולשמה נר לאחד נר למא
 ואחד

ואחר שאקבל דיני ותשלום גמולי שלא יכלו המסטעים
 לפתים פיו ולמדי להפקיע את עצמו ואשקף עליכם
 בהשקפה טובה אף ע"י מליצים טובים אבודיני הקדושים
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם ותנצלו מכל צרה וצוקה
 ומכל גע ומחלה כלל הדבר כאשר הייתי באמנה אתכם
 בזה העולם אם אניע לא אמיר תומתי מדה בעלמא דקשים
 כי כולם חכמים ונבונים בעלי יראת חמא חזקו ואמנו
 ביראתה כל הימים אשר אתם חיים על הארמה וכפל רמי
 הצטוות היעודים שהיה לבם בטוח שאתפלל בעדם
 ואתם תהיה מעיר לעור החמק האיענה אתכם וישמע
 בקול צעקתכם בכל הצטרבות שלהם מעתה ועד
 עולם אמן :

אתם

בני יצ"ה הצוואה הזאת במולי רשמי אף
 בעיסקי הע"ז כולה היא ביראת שמים יעתיקו אותה ותהיה
 אצל כל אחד ואחד מאתם מכוון יפה אצל אידה ספר
 חשוב להיות מכוון עם איזה ספר היראה והמוסר גם
 תש"ח ולאחיי ולנכדיי ולבני משפחתי ולכל קרובים
 והרחוקים וכאשר שלקתי בניפי ובממוני ונלקח מאור
 עיניי שהלכו לעולמם זרכי בעיניי התני דרב מהור' יהודה
 ליבואשתו השוכה בתי הצנועה הרבנית מרת ק"ל
 תנצלה רשתיתי עליהם כוס תנחומין אינם גם נכוד'
 חיים יהיה לי לכן לבל דבר ותנהג ג"כ עם נשמותי כנ"ל
 הנכר מזוהי יותר משאר נכדיי ואף אם איש אחד יראת
 חמא ירצה להעתיק הצוואה זו תתנו לו אולי ילמוד כרומ
 איזה יראה ויהיה גם זכותו תלוי בי בתנאי שתרגישו בו
 שאינו עושה לשם יהוה או להתפאר אותו והצנע לכת
 עם ה' אלהיך כתיב האיש הוה אשר לבו כל עמ
 תרגישו ותרחיקו מזה :

עניכם

הצוואה הזאת תהיה נגד

עיניכם כל ימיכם יתקראו אותה תמיד אם אפשר בכל ער"ח
מה טוב . ויב' פ' כשנה זהם בצום גדליה בעשרה
בשבת בער"ח ניסן ב"ז בתמוז . ובחולא יעבור בעשרת
ימי תשובה . וזכר זולת היאר צייט שהיה חיובתן
יאר צייט שליחן של אמכם . ותמיד יתוסף לכם יראת
שמים . הרחמן הוא ישע בלבבכם אהבתו ויראהו כל
הימים אמן . על כל דבר הוא הצואה אני מזהיר אתכם
לאשר ולקיים ושיחירו גם לבניהם כאלו השבעתי
שישבעו לבניהם :

אתם

אהובי בני יצו הכהנים המשוחים למשחה
ולגדולה אשר אזכיר בשם עתה בכרתי
אתכם לאפיק בני המרשעת . ננע צרעת . יהבטלו
וימחו מן העולם . לכל זכרו ויפקדו רק אתם בני
הכשרים . מאשתי הכשרה בנשים שעשת חמיר רצון
אביה שבשמים ורצון בעלה . באתי להזהיר הגדולים על
הקטנים . וקטנים על הגדולים . שתרחנו באהבה
ובאהבה . גם עם התני ובנותי אחותיכם וכלותי יהיו
כשמעון ולוי אחי דינה שתשמה כל ארד בשמהת הבירו .
וכן להיפך חלילה ועל הגדולים מוטל להדריך את הקטנים
מהם בשגים . והקטנים ינהנו כבוד בגדולים . הגדול
לפי גדלו והקטן לפי קטנו . אף שכולכם חכמים ושקולים
תקיימו דיב' הוא ואת אמן . לרבות אחיך הגדול .
ותהיו אוהבים וחברים ורעים זה לזה . כחבריה יחוב
שלא יתחלפו לאויב . ומה שיצטרכו זה לזה יעזור איש
את אחיו ותתני בכלל . ובדברים טובים דברי נחומים
זה לזה . ולכתוב אגרת זה לזה . וחידושי תורה יכתבו
איש לאחיו . כי כולכם חכמים גדולים . ויודיע כל
אחד לחבירו . עינינו ומהותו ואיכותו ומעמדו . ומה
שיתחדש

שיתחדש לכל אחד אם לטיב אם לרע חלילה . ולא יהא
גרנן מפרדיד בניכם . וגורתי נח"ש שלא ישנאו איש את
אחיו . זאת אהותו וניסו כאשר היו אחים ורעים אהובים
בחי . וביותר אני מזהיר כלותי החשובות . אשר
לא נתגדלו בביתי . ולא ראו הנהגותינו שילבישו יראת
שמים . וישליכו הנארה . ויהיו אהובים ג"כ בלי שנאה
זולת וידברו תמיד איש את רעהו ואשה את רעותה .

ומי שינכב בדבר זה שלא ידברו זולתו או זה לזה מחמת
שנאה או נסירה . אנוכי אשפוט ויעשה רושם להתח יב
ונקשתי מאוד על דבר זה להיות החיבור
עצבי אפרים . לכל ישמחו בהן וישבישער . וימצאו
הן בעיני אלהים ואדם . ואני כופל ומשלש אזהרה זו
זמבקש פעמיים ושלוש על הוא דנא . כי גדיל השלום
אף עם כל אדם . ק"ו שלא להיות בין אחים יפריד .
ואני אפיים בכרכת כהנים החתומים בשלו :

וחהיו בחמשה בני מתתיהו כהן גדול השמונאי . בלב
אחד . ואשר ברכם מתתיהו אכיהם . כה אברך גם
אנוכי אתכם .

אתה

בני הרב רבי פנחס יצחק הכהן גדול האחים
תהיה הולך וגדול בתורה ובחכמה
ובמעשים . כיצחק בן אברהם אשר זרעו מצא
שערים . כפשוטו בעושרו . וכמדורשו בשערים
המצויינים בהלכה . כן יברכך ה' ותזרע ולא תהצד
זכפנהם בן אלעזר בן אהרן הכהן אשר כרת לו ברית עולם
ונחן לו את בריתו שלום כן ישים לך ה' שלום :

ואתה

בני הרב רבי יעקב מרדכי הכהן התבין
כאשר יברך יעקב אבינו מאבני ויקנע

בן בכלל ובפרט ותהיה גדול להידיים ורצוי לכל אדם
דשומעך ה' יך ככל הארצות ראש מור דוד כמדומי בששן
אשר בא נאולה ועל ידו בן יברך האל :

ואתה

בני הרב רבי בצלל הבדן תהגדל ותתקדש
בבצילאל בן אורי בן חנן למשה יהורא
אשר היה יודע בצלאל לבין דעת העליון והיה מלא בחכמה
ובתכונה וכדעת לצרף איתיות שנבראו בהן שמים וארץ
ועשה המשכן ושרה שביעה על ידי ישראל ונתברך
בן יברך האל :

ואתה

בני הרב רבי שמואל שמעלקי הבדן
תתרום בשמואל הנביא אשר היה
שקול כמשה ואהרן בכדו ואשר שפט את ישראל זאמ
ענה ביגור ד' ונגד משיחו ורופיע ברת קול בבית
מדרשו ויאמר עד • ולא היה נהנה מהבריות כי אם
כובתה היא תעשר בן יברך האל :

ואתה

בני הרב רבי שאלתיאל הכהן •
בן זקונים תתנשא ותתעלה
כשאלתיאל הרובכל בן שאלתיאל
פחת יהודא אשר קראוה עכדי הושם כחותם ונבחר
לה ובנה בית שני והשרה שכינה בישראל על ידו ועליו
לומר קדיש בן עזר על האגדה שידרוש הקדוש ברוך הוא
בין הצדיקים והאבות לעתיד בן עזר ואחר בן יברך כמד
דוד בן יברך ה' ברחמי :

ואתה

חנני הרב ר' סעדי ישעי המקום ירא
בסעוד לעזור ולסעד ותתפאר במשעיה בן
עמו הנביא אשר ה' שקול כמשה רבינו שדבר עמו
לקב"ה פא"מ והיביתו את ישראל ונכתוב פפר נכזאתו ור' אהרן
יתר

יתר מיהוקאל והיה **כשר** לפני מלך מלכי
המלכים הקב"ה כן יברך האל :

ואתה

הרנני תהלל כבנטימן בן יעקב אשר לא שעים
טיעם השאומת בעמיו של נחש ונכנה המקדש בהר הקן
ובין כתיפיו שכן עד ישרוף טרף ויהלק שלל עור יוכד
ללמוד וללמד וכן יברך האל :

ואתם

גם אתם לרכות נשועם ובניכם ובנותיכם
וכל אשר לכם יהיה בכלל הכרכרהז
משלי • וה' יוסף עליכם אלה פעמים כנה • וילמוד
ר' היים • ידבק באלהים חיים • וילמוד
תורת חיים • ויהיה חיים שונים •
היים אדונים • חיים כרוכים • חיים של שלום •
ואחיותיכם בכלל ז

אחיי

הרבנים ובניהם החשובים וכל קרובי
למחותני הרבנים המופלגים והקצינים •
נכונים וכל אשר נמליחסד אתי בהיים • וינמלו עוד חסד
עם אשתיו ובניי ונכדיי וכל בני משפחתי והקרובים והרחוקים
ותתברכו מאלוקים חיים בברכת השמים מעל וברכת תהום
רובצת תחת • ויתן להם כרסת אברהם אבינו
ויפרצו לרוכ בקרב הארץ ולא יהיה פרץ וצוחה במחיצתם •
והחברא קדישא אשר ינמלו אתי חסד של אמת וירננהו
כפי הציוואה ויתברכו בברכת כפולה ומכופלת • בכלל
זה מעלות ישראל ונחמות הרחמן הוא יכרך את כל אחד
ואחד מהם בשמו ואל יהא ברכת כהן הרויט כמותי קלה
בעיניכם ברובים אתם כולכם ברובים תהיו :

ברשותכם ברשותכם ברשותכם נתפרדת רחמי לר' אהרן
הנני

צוואת הגאון מהור"ר נפתלי כץ זצ"ל

הגני הולך לעמי ואחם תלכי לחיים טובים ולשלום
וחסלו מצות ומעשים טובים כל ימכם . היים ארוכים
ברוב טובה וברכה . לך המנוח אביכם וארובתכם
הראינ לעמוד על פרשת דרכים . אשר הם בחוקת
סכנה . והולך בלילי אורח ארוחיק יודה קליל .
נפול פצועה רצועה ל כוד ירוד . החולך ממקום
שענישן למקום מאין עושין . וגם פה לא עשיתי מאומה
השואל חסד ורחמים ומצפה לישועה לחריכני לשרים .
ולהצילני מכל אונס ואורב וחיות רעות . ומכל מיני
פרעניות . ומכל שטן ופגע רע בדרך זה . ואזכרה
לחסות כנויעם ה' . ולבקך בהיכלו : ולחסות רחמי
כנפי השכינה . ולילך מחיל אל חיל . מישונה
לישיבה בנן ערן . עם צדיקי וחסדי עולם
המעתיך ברמעות שלש נפתלי בן לאדוני אבי
הגדול המופלג ברודו מוריני
ורבינו הרב רבי יצחק
כהן צדק זכרינו
לחיי עולם
הבא :

תמונשלפ צוואת אדוני אבי זקני הגאון החתום לעיל :

על ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש באמונה הועציר
ישראל בן לא"א כהור"ר משה ועציר מק"ק כרלן הכירה:

זער

טוב זכר שם אדוני אבי הרב הגדול החמד
מהור"ר פנחס יצחק הכהן זלה"ה לדורות
שפתותיו דובכת בקבר אכתוב משמו דבר יטן אף שגם
דברי גדולים וטובים עמי להתאמר משמו אף כבוד עלי
ההוצאה הגדולה בעת דוחקי אשר עת עתה עלי ואמירתי
ה'את גבולי ואזכה להדפיס הספרים אחרים של א"א
הגאון הנ"ל ויאז אראה נפלאותיו אשר הפלא ברחות
ה' בהרפיות יבקי אות ועתה ינח דעתו כנה אשר אסד על
המדרש החדש על הפסוק גם כל חלי וכל מכה אשר לא
כתוב בספר התורה הזאת זו מיתת צדיקים דקשה איד רמת
באין מיתת צדיקים . ותירון לפי שיש פרוכח קרי
בשחורים ובתיב כעפולים והנה פירש רד"ק שחורים לשון
חורי שונקו מעיני בחולי המעין . וזה ידוע דרובים
של צדיקים מתים בחולי מעין . וזה יהיה כוונת
הפסוק גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתובה בספר אלא
שהוא קרי ועל זה מתרץ מה הוא הקריזה מיתת הצדיקים
שמתים בחולי מעיני דפ"ח ולמען שיהא במקצת החוש
המשולש שבמהרה לא ינתק אזכור ג' בדבר אחד
שאמרתי במסכת גרה הף כד ע"ב ח"ל :

תניא אבא שאול אומר קיבר מתים הייתי והייתי מטר וכל
בעצמות של מתים השותת יק חי עצמותיו שרופים מזוג
עצמותיו סכויק כראי עצמותיו משהיין ע"כ לשון הגמרא :
יש לדקדק למה אמר תניא אבא שאול
אומר ולמה ולא אמר סתם אבא שאול
אומר . ועור מה רבותיה כאבא שאול שהתפאר שקובר
מתים היה וכי בשביל שקובר מתים היה
יכול להסתכל בעצמות הא בלא הכי יוכל
להסתכל . ועוד מאי נפקותא אם עצמותיו שרופים
שחורים

שודרים • ומהנה אבא שאול רוצה לאשמענין בזה •
א' א' הסינן כך היא תניא אבא שאול אומר שפעם אחרת
היה אבא שאול אומר דין אחד ועל זה היה קשה קשה
עצמה לפיכך בא כמתרין את רביו קובר מתים היתה •
נקדים מה ראיתי בגמרא דנידה דף ס"א ע"ב ז"ל ר' כנר
שאבד בו כלאיסהר זה לא ימכרו לנכרי ולא יעשונו
מדעת לחמור אבל עושה ממנו חכריבין למר' אמר רב
יוסף זאת אמרת מצות בשילות לעתיד לבא אמר ליה אבי
ואי תימא רב דמי' הוא אמר רבי מני אמר רבי ינאי לא שנו
אלא לספרו אבל לקברו אמר אמר ליה ולא אתמר עלה
אמר רבי יוחנן אפילו לקברו רבי יוחנן לשעמיהו אמר רבי
יוחנן מאי דכתיב כמתים חפשי כיון שמת אדם נעשה
חפשי מן המצורת עכלה : תוספיה ואם תימר
והאיבא לועג לרש שמלבישו בדבר אמור ומראה לו שאין
ל' עוד חלק במצות כראמר בהחללת גבי ציצית והיה
שעתא ודאירמינן לו משום לועג לרש ומפרש רבינו חס
דוקא שייך לועג לרש בציצית משום דשקילה כנגד כל
המצות כדנפקא לן במנחות מוזכרתם את כל מצות ה'
ואם תאמר ועכשיו שאנו רגילין להסיר ציצית משלירות
המתים האידך היא זה והא אמרען במנחות שלכתחלה
צריך ליתן ציצית בכנדי מתים משום לועג לרש ומפרש יש
קצת סכך למנהגינו שמפירין הציצית במסכת שמחות
שאבא שאול צוה את בניו קברוהו תחת מרגלותיו של
אביו והתירו תכלה מאנפלונו ע"כ לשון התוספות :
והקשה בית הלל ב"ד באן פסק רבי יוחנן דמצות בשילות
לעתיד לבא ובחלק דף צ"ז ב' אמר רבי יוחנן מנן ר' יהודה
המתים מן התורה שנאמר ונתתם תרומת ה' לאהרן הכהן
וכי אהרן לעולם קיים אלא שעתיד להיותו וישראל נתנים
תרומה משמע דמצות אין בשילותן לעתיד לבא נמצא
קשיא

קשיא ב"ה נמי קשה על אבא שאול שהיה ציוד לבני
שיסרו תכית מכנדי מתים משמע שהיה סבר שמצות
בשילות לעתיד לבא ולא יוכל ללמוד תחת המתים מן
ונתתם תרומת ה' וכו' • איתא בשכר דף קנ"ב בזה
לשוננו אמר רב נחמן והאמר רב מדי עתידי צדיקי דרוו
עפרא אל' ומני מרי ולא ידענא ליה אמר ליה והה' קר' לו
כתיבישכ העפר אל הארץ וכו' אמר ליה כל מי שיש לו
קנאה בלבו עצמותיו מרקיבין כל שאין לו קנאה בלבו
אין עצמותיו מרקיבין וכו' והכתיב כי עפר אתה ואל עפר
תשוב וכו' והקשה כעל תאוד לענים דלמ' דהפסוק כי
עפר אתה וכו' כפשוטו כי עפר אתה ואל עפר יניח אורחו
לאחר מיתה • ותירץ עפ"י מה דאיתי בסג' דין רמ'
לתחת המתים מן התורה שנה עפר אתה ואל עפר
תשוב אל עפר תלך לא נאמר אלא עפר תשוב מכאן
לתחת המתים מן התורה הדבר זה נמי אם איתא כפשוטו
הו' ליה למימר אל עפר תלך ולמה נכתוב אל עפר תשוב
מכאן שהיה לעפרא ותחת המתים לפי מפסיקים אחרים
ע"כ לשון תאוד לענים : ולענ"ד נראה לתרין באופן אחר
דר' נחמן רצה להוכיח דפסוק לא איירי כפשוטו שיניח
הארס לתוך עפר דמי אמרת דפסוק איירי שיניח ד' ר' יך
עפר א"כ מוכח מכאן דקבירה דאורייתא ובאמת מסקינן
בסנהדרין פרק גמ' דדין דקבירה לאו דאורייתא איהי
במועד קטן פיקוואלו מגלחין תניא היה ר' מאיר אומר
שוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית המשרתה
גו' מאי והוי יתן אל לבו דברוס מיר' דהדין יספדיניה
דיקבר יקבורניה וכו' ופירוש הרי"ף ז"ל שלא תימא אדם
שאינו קרובו של מת למח לי לקבר אורחו ע"ז אמר
מאן דקבר זוכה שיקבר אותו אחרים • והקשה ג' יין
אוד

אחד דא"כ מוכח מכאן דקבורה יקרא רשכני דאלת"ה
 מאי מבשו הפסוק מאי דקבר יקבורני דלמא לא בעי
 דתי להויקרא בשכילי הלא מוכח מכאן דיקרא
 דשכני • איתי בסנהדרין פרק גמרא דין איבעיא
 להוהפסדא יקרא דתי הוואו יקרא דשכני פירוש
 מהרש"א מוכח דקבורה לאו דאורייתא דאל המאי
 מבעיא דהא מראורייתא מחויב לקבור הוואו הלא
 ע"כ צ"ל דקבורה לאו דאורייתא והשרה אחי שפיר
 דנייה הכה שאל אומר שפעם אחת אמר
 אבא שאול דין אחת שיסירו הכלת מהפלותי צ"ל
 דסבר דמצות בטילות לערתי לכה וא"כ הן יוכל
 לומר דילקת"ה מפסוק ונתתם תרומת הלאהון
 הכהן הלא מריכי יליף ת"ה צ"ל מפסיקני עפר
 אחת ואל עפר תשוב • וקשה דלמא הפסוק
 דצה להורות כפשוטו שיניחו לרוך העפר והתרוך
 קיברי מתים הייתי מטעם דסברי מאן דקבר יקבורני א"כ צ"ל
 דקבורה יקרא דשכני וא"כ קבורה לאו דאורייתא ארן
 דלמא הפסוק כה להורות דצדיקים להיות
 עפרא אחרי מותם לכך אמר השותה ין עצמותיו
 שרופים דפי מהרש"א דמוכח מכאן דאדם אן
 נעשה עפר אחר מיתה דאל"ה מאי אמר
 השותה ין עצמותיו שרופים והוא הפל
 נעשה עפר אלא צ"ל דאין נעשה
 עפר לפיכך שפיר מוכח דלי
 ס"ל דצדיקי יהא עפרא
 ופסוק רצה להורות
 ת"ה ורו"ק :

סדר הוידוי בקצרה מספר שנה
שיטוב לאדם לומר אותה בכל
יום

תנן

ד' אליעזר אומר שוב יום אחד לפני מיתותיך
 שאלו תלמידי וכי יודע באיזה יום ימורא אל
 מכ"ש ישוב בכל יום ויום כי אינו יודע באיזה יום ימורא •
 ויחשוב אדם תמיד כי חייו ובריאותו הכל ביד הטי וברגע
 אחד כמימר' ישתנה כי היא הוה נפסד ע"כ רהיה עת המיתה
 תמיד לזכרון לו ויחשוב כאלו היא שוכב ונטה למות • ואיתי
 ב"פ במה מדליקת ד' מיישהלה ונטה למות אושרים לו
 התורה שכן כל המומתים מתודין וכו' ותנן בפ' גמרא דדין
 שכל המתודה יש לו חלק לענה"כ שכן מצינו בעכונו וכתוב
 הכ"י כטי"ד סימן של"ח וכתב הרמב"ן בספר ד' גרין אומר
 ואשמה הנפש היא והתורה בנהאב לכל המתים
 שיטענו וידיו וכל המרכה להתורות הרי זה משום והא לך
 בוסה בקצרה

לשם יחוד הקב"ה ע"י ההואטמיר
ונעלים

מודה

אני לפניך ה' אלהי ואהי אכותי אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב שרפוי ארני בידך
 ומיחתי בידך יהי רצון מלפניך שתרפאני רפוא' שלימה ואם
 הניע עת פקודתי למות אחה צדיק על כל הכא עלי כי אמת
 עשית ואני הרשעתי הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואין עור צדיק וישך הוא אליך ה' נפשי אשה
 ויהי רצון מלפניך שתהא מיתה בקרה על כל חסאים וענות
 ופשעים

סדר הוידוי בקצרה מספר
שלה שטוב לאדם לומר אותה
בכל יום

ושנים שחטאתי ושפשעתי לפניך במחשבה בדיבור
במעשה בשונג כמוד באונס וברצון מיום היותיך בגלגל
זה הן בגלגלים אחרים עד העת זרנע הזאת על כולם אלה
פליחת מלח לי מהל לי כפר לי ותן חלקי בג'ע וחבלי לעוה"כ
הצפוק לצדיקים ותודיעני אודה היים שובע שמחורתי את
פניך נעימות בימיך נצח
שמע ישראל ידוד אלהינו ידוד אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ידוד מלך ידוד מלך ידוד ימלך לעולם ועד :
ידוד מלך ידוד מלך ידוד ימלך לעולם ועד :
ידוד הוא האלהים יוד הוא האלהים
היא אלהים אין עוד אמת מלבנו אפס זול רעוב כרוב
בתורה ודעה היום והשבות אל לבנך כי ידוד הוא
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
מיוחד באהיה אשר אהיה הוא הנה והוא יהיה הנה
ממית ומחיה לפניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה :
יהי רצון מלפניך ייאלהי ואלהי אבותי שתקבל בשמתי
בשמח כאשר תקחני ממני ויום לכתני לפניך רצה נא הליכתי
ושלח מלאכי רחמים ויצאו נא לעומתי ושלום בואך יאמר
בקול אחד בכיאתי יכאוני לנן ערן ושם תהיה ישיבתי וארת
ערן כזו אורך ושם כבוד מנוחתי ואוד ננו לפניך יהי
סתרי וסכתי ותחת צל כנפך תנה לי את מחיצתי שמע
תחיתי הישנא ישועתי אל העלם אונק לרותתי ולשועתי
ביאתה אל ישועתי אשר בך הבטחתי יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך ידוד צורי וגואלי :

סדר הוידוי בקצרה מספר שלה
שטוב לאדם לומר אותה בכל
יום

א נא ב כה ג דולת ל פינק ת תיר צ דורת
אבגיתין
ק כל ר נח ע מד ש גכנו ט הרנו נ וריג
קרע שטין
נ א ג בור ד ורשי ל חודך כ בכת ש ומרם
נגד יכש
ב רכס ט הרם ר חמי צ רקתך ת מיד ג ומלם
בטר צתג
ח סין ק דוש ב רוב ט וכן ג הל ע דרך
חקב טנע
י חיד ג אה ל עמך פ נה ז וכרי ק דושרך
יגל פוק
ש ועתינוק כל ו שמע צ עקתינו ל ודע ת עלומות
שקוצית
ב ש כ מ לו
בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת :

מעשה הרב מהנאון מהורר
נפתלי כץ זצ"ל אשר כבר
נדפס באורטיקייא

ואנאך איך איך זעלט נעמין לאחד מוחימין אהרן
אונ' זעלט פארין לק"ק חסדן אונד זעלט מך ליגן נעבן
חוקיה מלך יודא • השני האנשים הנ"ל שמעו וראו
כל הנ"ל מה שלא נראה מימים הקדמונים והשני האנשים
הנ"ל כתבו כל הנ"ל לזכרון מאהר שזתהון הנ"ל צ"ד
עליהם שיהיה להם לזכרון ואחר כך אמר לשני האנשים
הנ"ל שילכונם בן מחיץ למחנה וילכו משם
ובתוך איזה תעשים נכנס לחדר הויה
מת כמו שאמר ע"כ דאיתני
נדפס על דף אחד דפוס
אורטיקייא :

**בשם התורני המופלא מהורר
שמשון כץ מקרעמוזר**

כדי

שלא להוציא נזיר חלק אכתוב עוד דבר אחד
משמי כדי לם יום בדבר טוב אמר ר' אליעזר
אמר רבי חנינא תלמידי הכמים מרבים
שלום בעולם שנתאמר וכל בניך למודי ד' ורב שריו
בניך אל תקרי בניך אלא בוניך וכו' יש לררין
מאי א"ת תקאמר כסינין שאמר אדוני אבי זקני הנה
הנ"ל אל תקרי בניך אלא מתחילה צריך לקרות בוניך
איתא ברבורינו ו"ל בזמן שישוראל עושין
רצונו של מקום קרוי בנים בזמן שאין עושין
רצונו של מקום קרוים עבדים וזה יודע
בניך אלו ת"ח שעוסקין בכנינו של עולם
ועושין רצונו של מקום וזה פירוש
א"ת בניך שהם קרוי בנים למקום
אלא אם אתה קורא מתחילה
בניך שהם ת"ח ועושין
רצונו של מקום
ה' יברך את
עמו בשלום

**סדר הוידוי בקצרה מספר שנה
שטוב לאדם לומר אותה בכל**

יום

תנן

ר' אליעזר אומר שוב יום אחד לפני מיתותיך
שאלו תלמידיו וכי יודע באיזה יום ימות א"ל
מכ"ש ישוב בכל יום ויום כי אינו יודע באיזה יום ימית .
ויחשוב אדם תמיד כי חייו ובריאותו הכל ביד הש' וברגע
אחד כמימר' ישתנה כי הוא הוא נפטר ע"כ תהיה עה המיתה
תמיד לזכרון לו ויחשוב כאלו הוא שוכב ונטה למוח ואיתי
ב"פ כמה מדליקין ר"מ עהלה ונטה למוח אופוים לין
התורה שכן כל המומתים מתודין וכו' ותנן בפ' נגמר רדין
שכל המתודה יש לו חלק לעה"ב שכן מצינו בענן כי וכתוב
הכ"י בסי"ר סימן של"ח וכתב הרמב"ן בספרי ר' נרין אומר
ואשמח הנפש ההיא והתודה ננהאב לכל הדרים
שיטענו וידו וכל המרבה להתודות הרי הטיב ודאריך
גוסח בקצרה

**לשם יחוד הקב"ה ע"י ההוא שמיר
ונעלם**

מודה

אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבוי אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב עפוי ארתי בידך
ומיתתי בידך יהי רצון מלפניך שתרפאני רוא' שלימה יאם
הגיע עת פקדתי למות אתה צדיק על כלבא עלי כי אמת
עשית ואני הרשעתי הצור המים פעלו כל דרכיו משפט
אל אמנה ואין עול צדיק וישר הוא אלהי נפשי אשא
ויהי רצון מלפניך שתהא מיתתי פפרה וכל המאים וענות
שעים

**סדר הוידי בקצרה מספר
שלה שמוכ לאדם לומר אותה
בכל יום**

ושפעים שחשאתי ושפשתתי לפניך במחשבה כריבד
במעשה כשיגג כמדי באונס וכרצק מיום היותיך בגלגול
זה הן בגלגלים אחרים עד העת ודגעת הזאת על כולם אלה
סליחות סלה לי מהל לי בפר לי ותן חלקי בג'ע וחכני לעתה ב
הצפון לצדיקים ותוריעני אודה חיים שובע שמחור
פניך נעימות בימניך נצח
שמע ישראל יוד אלהינו ידור אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
יוד מלך יוד מלך יוד ימלך לעולם ועד :
יוד מלך יוד מלך יוד ימלך לעולם ועד :
יוד הוא האלהים יוד הוא האלהים
ויהי אלהי אינו עוד אמת מלכנו הפס זולתו כרתוב
בתורת אלהי היום והשבות אל לבך כי יוד הוא
אלהים בשנים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
מיוחד באחד אשר אהיה הוא היה והוא היה והוא יהיה הוא
ממית ומחיה פניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה :
יהי דצוק לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל נשמת
כשמה כאשר קחני ממני ויום לבתי לפניך רצה נא הליכתי
ושלח מלאכי רחמים ויצאו נא לעומתי ושלום בואך יאמר
בקול אהר בכיאו וכאוני לגן עדן ושם תהיה ישיבתי וארת
עדן כיו אירך ושן כבוד מנוחתתי ואוד גנו לפניך יהי
סתיו וסתית ותחתל כנפך תנה לי את מחיצתי שמע
תחנתתי הישנא יענתני אל תעלם אונק לרוחתי ולשועתי
כי אתה אל ישועתי אשר כך הבטחתי יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לפניך יוד צורי ועמלי :

**מעשה הרב מהגאון מהורר
נפתלי כץ זצ"ל אשר כבר
נדפס באורטיקייא**

מיתת מהגאון האלהי המקובל מהורר נפתלי
כץ זלה"ה שהיה אב"ד בק"ק אוסטרא
ובק"ק פוזנא ובק"ק פרנקפורט דמיין .
ויהי לעת זקנותו ויסע עם אשתו הרבנות לארץ הקדושה
ויהיה באו לעיר הגדולה סטאמביל הנקראת בלשון אשכנז
קונשטנטינאפול ונפל על ערש דיו ואמר לכל הנצבים
עליו שהו א ימות ואמר באיזה זמן ובאיזה רגע שימות .
ויהי בעת יום פקודתו והיה אצלו לערך אלפים איש מחברה
קדישא מעיר הנ"ל . והיה שם כמה וכמה לומדים
וחסידים ואמר על כל איש ואיש מאיזה גלגול נשמה שהוא
בא ובאיזה זמן שימות כל אחד ואחד ויהיה כאשר פרו כן
היה ואמר ככבוד עצמו מי שמתעסק בקבודתו . למי
שהיה חלק בנשמתו המה יתעסקו בקבודתו אמר לכל
הנצבים עליו שילכו לדרכם רק האנשים ההמה שצוה
להתעסק בקבודתו נשאר שם במחנה . ויהיה עוד
הוא המדבר נראה לפי דבריו שיראה במראה שדגרה
פלאך המות בא ל הבית לבוש מלבושי נאים שקודק שוי"ב
זיאר בזה הלשון רשע (הוא מיינשט איך האב דין ניט
גיקאנט ויהי איך האב דין כנענינט הינטר ריין האשפ דין
גימאכט פו איין עני האב דיר גינעבין כמה פנים אבר היינט
מאכשפ דוא דין פו איין קצין קומשט צו מיר אין איין שויב
גינערוש דוא רשע האשט ביני מיר גיקע צו סוף איך
בדארף ה 8 דין

**סדר הוידוי בקצרה מספר
שלה שמוזב לאדם לומר אותה
בכל יום**

ושפתי שחטאתי ושפתי לפניך כמחשבה כריבו
כמעשה בשונג כמזיד באונס וברצון מיום היותיך בגלות
זה הן בגלותים אחרים עד העת ורגע האת על כולם אלה
סליחות סלה לימה לי בפר לי ותן חלקי בנ"ע וזכני לעתה ב
הצפון לצדיקים ותודיעני אוהח חיים שובע שמחתך את
פניך נעימות כימנך נצח
שמע ישראל ידוד אלהינו ידוד אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ידוד מלך ידוד מלך ידוד ימלך לעולם ועד :
לוד מלך ידוד מלך ידוד ימלך לעולם ועד :
ידוד הוא האלהים יוד הוא האלהים
היא אלהינו ידוד אמת מלכנו אפס זולתו ככבוד
בתורת ישראל היום והשבות אל לבבך כי ידוד הוא
אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אן עד :
מיוחד באהו אשר אהיה הוא היה והוא יהיה והוא
ממית ומחיה פניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה :
יהי רצון מפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל נשמת
בשמת כאשר קדני ממני ויום לבתי לפניך רצה נא הליכתי
ושלח מלאכי רחמים ויצאו נא לעומתי ושלום בואך יאמר
בקול אחר כביאוי כאוני לנן ערן ושם תהיה ישיבתי ואת
ערן בניו אורך ויש כבוד מנוחתי ואור ננו לפניך יהי
סתרי וסכתי ותחתל כנפך תנה לי את מחיצתי שמע
תחינתי חישנא יענתי אל העלם אונק לרודתי ולשועתי
כיאתה אל ישועתי אשר כך הבטחתי יהיו לרצון אמרי פי
והגיון ללפניך ידוד צנני ונעאלי :

**מעשה הרב מהגאון מהורר
נפתלי כץ זצ"ל אשר כבר
נדפס באורטיקייא**

מיתת

מהגאון האלהי המקובל מהורר נפתלי
כץ זלה"ה שהיה אב"ד בק"ק אוסטריא
ובק"ק פוזנא ובק"ק פרנקפורט דמיין .
ויהי לעת זקנותו ויסע עם אשתו הרבנות לארץ הקדושה
ויהיה באו לעיר הגדולה סטאמביל הנקראת בלשון אשכנז
קונשטנטינאפול ונפל על ערש דוי ויאמר לכל הנצבים
עליו שהו א ימות ואמר באיזה זמן ובאיזה רגע שימות .
ויהי בעת יום פקודתו והיה אצלו לערך אלפים איש מחברה
קדישא מעיר הנ"ל . והיה שם כמה וכמה לומדים
וחסידים ואמר על כל איש ואיש מאיזה גלגול נשמה שהוא
בא ובאיזה זמן שימות כל אחד ואחד ויהיה כאשר פירך כן
היה ואמר נכבוד עצמו מי שמתעסק בקבורתו . למי
שהיה חלק בנשמתו המה יתעסקו בקבורתו ואמר לכל
הנצבים עליו שילכו לדרכם רק האנשים ההמה שצוה
להתעסק בקבורתו נשאר שם במחנה . ויהיה עוד
הוא המדבר נראה לפי דבריו שיראה במראה שהנה
מלאך המות בא אל הכית לברש מלבושי נאים שקורין שוי"ב
ויאמר מזה הלשון רשע (דוא מיינשט איך האב דין ניט
ניקאנט וויא איך האב דין כגענינט הינטר רימן האשט דין
גימאכט פאר איין עני האב דיר גינעכץ כמה פנים אבר היינט
מאכשט דוא דין פראיין קציין קומשט צו מיר איין איין שויב
גינדרוש דוא רשע האשט ביין מיר ניקע צו סך איך
בדארף ה 8 דין

מעשה רב מהנאון מהורר
נפתלי כץ זצל אשר כבר
נרפס באורטיקייא

דין ניש ב'ה) : וידבר פעם אחת כדיבור קשה
ועמר ממסתו וילך נכח ויסגור הדלת ויאמר אל הסופר
שיכתוב שמות הקדושים על כל החלונות בחדר וגם על
הפתח . ועל העפ הנצבים עליו נפלה חרדה גדולה
מאוד על מה ששמעו דבריו : ויאמר אל האנשים
שולכו חרין מפתח הביתו רק המופר והשמש שזקן ממנה
ועשר שנים המה ישארו במחנה ויעשו כן : ויאמר
כזה הלשון (איר זאלט צו זערוין וואס דא דער מער
ווערט ויין זעלט איין אין זכרון נעמין) : ויהיה בדברו
ויאמר ברוך הכא אבי ברוך הכא אבי זקיני רבי נפתלי ברוך
הכא אבי זקיני רבי מענדל ברוך הכא אבי זקיני רבי משה
חריף ברובים הכאים ויאמר גם ברובים הכאים על אנשים
חשובים גדולים מאוד וגם על המלאכים ויהיה בדברו ויבא
רעש גדול וחוק מאוד סביב למיטתו אבל הסופר והשמש
הלל לא יוכל לראות למסתו מחמת אימה גדולה
שנפלה עליהם וגם אש גדולה הויה סביב משרתו לערך
שעה אחת ואחר כך היה שכבה . ויאמר לשני
האנשים הנ"ל כזה הלשון : (איר זאלט דאס
אלש זכרון האבין אבר זעלט ווישן אז איך בין
גורענין גלגול פון חוקיד מלך יהודה את ד"ר לייט וואס
זאלן זיך פתעסק זיין בקבורתי האבין אויך איין ניצויך פון
פון נשמה דרום זאלין זיך מתעסק מיטמיר זיין אבר ד"ר
אג

מעשה הרב מהנאון מהורר
נפתלי כץ זצל אשר כבר
נרפס באורטיקייא

זאג איך איך איר זעלט נעמין לחדר מוחי מיין ארון
אונ' זעלט פאוי'ן לק' חברון אונד זעלט מיך ליגן נעבין
חוקיה מלך יהודא . והשני האנשים הנ"ל שמעו וראו
כל הנ"ל מה שלא נראה מימים הקדמונים והשני האנשים
הנ"ל כתבו כל הנ"ל לזכרון מאד שתנאון הנ"ל צ"ה
עליהם שיהיה להם לזכרון ואחר כך אמר לשני האנשים
הנ"ל שילכו גם כן מחוץ למחנה ויכבו משם
ובחך איזה רעעים נכנס לחדר הויה
מת כמו שאמר ע"כ וזאתי
נרפס על דף אחד דפוס
אורטיקייא :

בשם התורני המופלא מהורד
שמשון כץ מקרעמזיר

כדי

שלא להוציא ביר חלק אכתוב עוד דבר אחד
משמי כדילסיס בדבר טוב אמר' אליעזר
אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי'ה' ורב שלום
בניך אל תקרי בניך אלא בונך יכו' . יש להרץ
מאי'ת דקאמר כסינגון שאמר אדוני אבי קני הגאון
ג'ל אל תקרי בניך אלא מתחילה צריך לקרוא בונך
איתא בדבורינו ד'ל בזמן שישוראל עושין
רצונו של מקום קרוי בניס בזמן שאין עושין
רצונו של מקום קרוים עבדים . זה ידוע
בונך אלו'ת'ח שעוסקין בכנינו של עולם
ועושין רצונו של מקום . וזה פירש
א'ת בניך שהם קרוי בניס למקום
אלא אם אתה קורא מתחילה
בונך שהם ת'ח ועושין
רצונו של מקום
ה' יבך את
עמו בשלום

